

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
เรืองวิทย์ ศิริพัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2552

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
เรืองวิทย์ ศิริพัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

กันยายน 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ
ของ
เรื่องวิทย ศิริพัฒน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2552

เรืองวิทย์ ศิริพัฒน์. (2552). *ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำวุฒิ ปลื้มสำราญ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทักษะ และสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 400 คน เป็น นักเรียนชายจำนวน 200 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐาน จำนวน 4 รายการ ของแฮริสัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าคะแนน สูงสุด ค่าคะแนนต่ำสุด ค่าพิสัย ค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนน ที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และแบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละ รายการโดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รวมทุกรายการโดยใช้คะแนนที่ ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ผลการวิจัยพบว่า

ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ จากแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูก บาสเกตบอลแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก, แบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล, แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีเกณฑ์คะแนนที่เท่ากัน ดังนี้

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 คะแนน ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 คะแนน และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา ตามลำดับ

BASKETBALL SKILL LEVELS OF LEVEL 3 STUDENTS IN CHIANG MAI
EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2008

AN ABSTRACT
BY
RUANGWIT SIRIPAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

September 2009

Ruangwit Siripat. (2009). *Basketball Skill Levels of Level 3 Students in Chiang Mai Educational Service Area in Academic Year 2008*. Master thesis, M.Ed.

(Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Advisor Committee: Assoc. Prof. Phanit Billamas, Asst. Prof. Thawuth Pluemsamran.

The purpose of this study is to investigate and develop Basketball Skill Levels of level 3 students in Chiang Mai Educational Service Area in Academic Year 2008. The subjects comprised 400 students with 200 males and 200 females selected by random sampling. The research instruments for collecting data were 4 Harrison Basketball Battery tests. The data was analyzed by Arithmetic means, standard deviation, Maximum score, Minimum score, Range, Mode, Median, and Coefficient Variation of each basketball test

The results of the study were concluded as:

Basketball skills level tests including speed passing test, dribble test, field goal test, rebound test of male and female level 3 students in Chiang Mai Educational Service Area in Academic Year 2008 had the same T-score

It was found that male and female basketball skills at a very high level was more than T-score of 65, a high level was T-score of 58-64, a moderate level was T-score of 43-57 a low level was T-score of 36-42, and a very low level was lower than T-score of 35 respectively.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ผาดิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาดุมิ ปลื้มสำราญ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดี จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่กรุณาอนุเคราะห์สถานที่เรียนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน และคณาจารย์ทุกท่าน และขอขอบคุณ ดร.วัชรระ ตันตรานนท์ ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน วชิรวิทย์ คุณเพ็ญสุข ตันตรานนท์ ผู้จัดการโรงเรียน อาจารย์กุลวดี เกียรติไชยากร ผู้อำนวยการ และเพื่อนครูโรงเรียนวชิรวิทย์ ฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม ทุกท่านที่กรุณาอำนวยความสะดวก และให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ตลอดมา

ทำยนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวรเทพ คุณแม่ไพศรี ศิริพัฒน์ ที่ให้กำเนิด ให้การเลี้ยงดู สนับสนุน และให้กำลังใจอย่างดียิ่งในการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ ญาติ พี่น้อง เพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และส่งเสริมผู้วิจัยด้วยดี คุณประโยชน์จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ทุกท่านที่มีพระคุณช่วยเหลือสนับสนุนจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลงได้ด้วยดี

เรืองวิทย์ ศิริพัฒน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แบบทดสอบทักษะกีฬ้า	5
คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬ้าที่ดี	7
หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬ้า	8
ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬ้า	9
การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ	12
การวัดผลทางพลศึกษา	13
วิธีการทดสอบทางพลศึกษา	13
แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล.....	14
องค์ประกอบทักษะกีฬ้าบาสเกตบอล	16
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
งานวิจัยในต่างประเทศ	24
งานวิจัยในประเทศ	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	43
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
บทย่อ	58
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	66
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก	73
ภาคผนวก ข	79
ภาคผนวก ค	81
ประวัติย่อผู้วิจัย	98

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	42
2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะภาษาเกิดบอแต่ละรายการ.....	46
3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของ นักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551	47
4 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของ นักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551	48
5 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบความเร็ว ในการส่งลูกบาสเกิดบอ ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	49
6 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ ความเร็วในการส่งลูกบาสเกิดบอ ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา.. เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	50
7 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ การเลี้ยงลูกบาสเกิดบอซิกแซก ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	51
8 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ การเลี้ยงลูกบาสเกิดบอซิกแซก ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	52
9 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ การยิงประตูบาสเกิดบอ ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	53
10 ระดับทักษะภาษาเกิดบอ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ การยิงประตูบาสเกิดบอ ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	55
12	ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)	56
13	ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ โดยใช้คะแนนที่ จากแบบทดสอบความเร็ว ในการส่งลูกบาสเกตบอล แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N _{ชาย} = 200, N _{หญิง} = 200)	57
14	คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200)	82
15	คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200)	90

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บาสเกตบอลเป็นกีฬาชนิดหนึ่งในกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีกระบวนการหลายรูปแบบเป็นองค์ประกอบในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมให้ประชากรได้มีการพัฒนาที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง จิตใจที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ยึดมั่นในความสามัคคี มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ภาวะของสังคมได้เป็นอย่างดี (สาโรช คุณีพงษ์. 2544: คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับ เฉลี่ย พิมพ์พันธุ์ (2529: 1) ที่กล่าวว่า กีฬาบาสเกตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่สามารถพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเล่นบาสเกตบอลนั้นทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน นอกจากนี้ลักษณะของกีฬาบาสเกตบอลยังเป็นสังคมย่อยๆที่มีผู้เล่น ซึ่งต้องดำเนินไปตามขอบเขตของกฎ กติกา เป็นไปตามระเบียบที่ดี รวมทั้งช่วยให้ผู้เล่นมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ทรวดออกทน ระบบอวัยวะต่างๆ ในร่างกายได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลนั้น จะเน้นทักษะเบื้องต้นเป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งได้แก่ การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูบาสเกตบอล ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐานที่ดีพอสมควร และนำทักษะพื้นฐานไปใช้ผสมผสานในการเล่นเป็นทีมต่อไป ผู้สอนต้องพยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถเล่นบาสเกตบอลได้ และมีบรรยากาศที่สนุกสนานด้วยตลอดจนการวัดผลเพื่อจะได้ทราบว่า ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ การวัดผลในการเรียนการสอนพลศึกษา จะวัดด้านความรู้ ได้แก่ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา วัดด้านความสามารถ ได้แก่ สมรรถภาพร่างกาย และทักษะกีฬา ในการวัดทักษะกีฬานั้นแบบทดสอบที่ใช้จะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับผู้เข้ารับการทดสอบ ในการวัดผลการเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลนั้นจะต้องสังเกตจากความถูกต้องจากการปฏิบัติของนักเรียนแต่ละคนโดยมีแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียนการสอน (จัสสุรธ บัญชาชาญชัย. 2540: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541: 3) กล่าวว่า โปรแกรมการวัดผลทางพลศึกษาเปรียบเสมือนเข็มทิศและแผนที่ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเดินทาง การวัดผลทางพลศึกษานอกจากจะทำให้ผู้สอนทราบถึงสิ่งที่ต้องการแล้ว สิ่งจำเป็นที่ควรทราบอีกอย่างหนึ่ง คือ การวัดความสามารถ (Performance test) การวัดวิธีนี้ ผู้รับการทดสอบจะต้องลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่ผู้ทดสอบต้องการทราบ เพื่อที่จะดูความสามารถและการวัดความสามารถ

มีคะแนนมากกว่าการวัดผลทางด้านอื่นในวิชาพลศึกษา เช่น การวัดผลทักษะกีฬาหากต้องการทราบว่าผู้เรียนคนใดมีทักษะทางกีฬาได้ก็ให้เขาได้ปฏิบัติในกีฬานั้นๆ

ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพความสามารถหรือข้อพร่องของผู้เรียนได้โดยการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ดังนั้นการวัดผลและการประเมินผลจึงเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ ซึ่งข้อมูลหรือผลที่ได้จากการทดสอบสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ เช่น เพื่อการจัดตำแหน่งการวินิจฉัยว่าเด็กเก่ง หรือไม่เก่งในวิชาเรียน การเปรียบเทียบระหว่างเด็กแต่ละคนหรือแต่ละห้อง การพยากรณ์ว่าเด็กควรจะเรียนอะไรจึงจะสำเร็จ และเพื่อการประเมินค่าการเรียนการสอนของครูและนักเรียน (ผาณิต บิลมาศ. 2524: 24)

บาสเกตบอลเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ มีการจัดการเรียนการสอนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นส่วนใหญ่ โดยเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ได้แบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็น 6 เขต มีโรงเรียนมัธยมอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 46 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละโรงเรียน เช่น ครูผู้สอน สภาพสนามและอุปกรณ์ฯลฯ นอกจากนั้นการทดสอบทักษะบาสเกตบอลของแต่ละโรงเรียนก็ใช้แบบทดสอบที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินระดับทักษะของผู้เรียน และเป็นแนวทางในการวัดประเมินผลแก่ครูผู้สอนนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้เรียนให้สูงขึ้น และสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ และเป็นแนวทางในการศึกษาสำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ทำให้มีเกณฑ์ในการประเมินระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียน เป็นแนวทางในการประเมินผลการเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ผู้ฝึกกีฬา ผู้เรียน นักกีฬาและผู้สนใจกีฬาบาสเกตบอลจะนำไปเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบระดับทักษะบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาระดับทักษะบาสเกตบอลให้สูงขึ้นในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งหมด 6,490 คน เป็นชายจำนวน 2,975 คน เป็นหญิงจำนวน 3,515 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นชายจำนวน 200 คน เป็นหญิงจำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ ซึ่งแบ่งเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ระดับทักษะบาสเกตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ระดับทักษะบาสเกตบอล** หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญเกี่ยวกับวิธีการในการเล่นบาสเกตบอล เช่น การรับและส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูบาสเกตบอล

2. **นักเรียนช่วงชั้นที่ 3** หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาบาสเกตบอล ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

3. **เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่** หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ รวมเขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 และเขต 6 ซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ มี 6 เขตพื้นที่การศึกษาดังนี้

เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันกำแพง อำเภอแม่อน

เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอแมริม อำเภอแม่แตง อำเภอสันทราย อำเภอสะเมิง อำเภอพร้าว

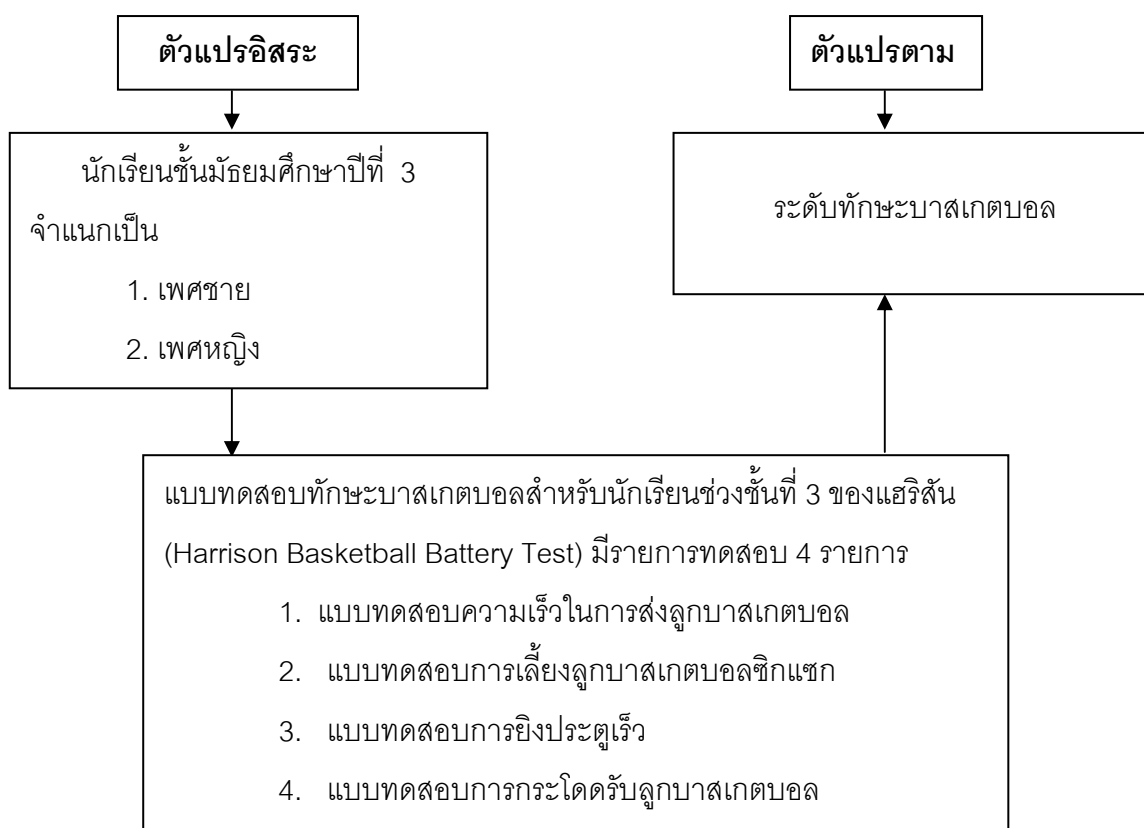
เขต 3 ประกอบด้วย อำเภอฝาง อำเภอแม่สาย อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว อำเภอเวียงแหง

เขต 4 ประกอบด้วย อำเภอหางดง อำเภอสารภี อำเภอแม่วาง อำเภอสันป่าตอง อำเภอดอยหล่อ

เขต 5 ประกอบด้วย อำเภอฮอด อำเภออมก๋อย อำเภอดอยเต่า

เขต 6 ประกอบด้วย อำเภอจอมทอง อำเภอแม่แจ่ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบทักษะกีฬา
2. คุณลักษณะของแบบทดสอบกีฬาที่ดี
3. หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา
4. ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา
5. การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ
6. การวัดผลทางพลศึกษา
7. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล
8. องค์ประกอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล
9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

แบบทดสอบทักษะกีฬา

วินิต กองบุญเทียม (2536: 3) กล่าวว่า แบบทดสอบ หมายถึง แบบ (Form) หรือ เครื่องมือ (Tool) ที่ใช้ในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราต้องการทราบว่า นายกมลมีความสูงเท่าใดก็เอาเครื่องวัดความสูงมาวัดนายกมล ผลออกมาว่านายกมลมีความสูง 170 เซนติเมตร เครื่องวัดความสูงก็คือแบบทดสอบ (Test) เครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบถ้าไม่นำไปใช้ในขบวนการวัดผลก็เป็นวัตถุธรรมดาหรือสิ่งของธรรมดานั่นเอง ในขบวนการวัดผล แบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะแบบทดสอบจะเป็นตัววัดให้ได้ผลออกมา ถ้าเครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบไม่ดี ก็จะทำให้ผลของการวัดออกมาคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไป ในทางพลศึกษาแบบทดสอบมีความสำคัญมากที่ใช้ในขบวนการวัดผล เพื่อให้ทราบถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราสอนบาสเกตบอลต้องการที่จะทราบว่าเด็กที่เราสอนมีการพัฒนาตามขบวนการหรือตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ต้องเลือกแบบทดสอบของบาสเกตบอลให้สามารถนำไปวัดแล้วได้ผล เพื่อนำมาประเมินได้ถูกต้องและแน่นอน แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งและใช้มากที่สุดในโรงเรียน แบบทดสอบที่ดี

จะช่วยให้ครูทราบสถานภาพของนักเรียนและของครูว่าเป็นอย่างไร มีด้านใดดีหรือด้อย ควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

วิริยา บุญชัย (2529: 8 - 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแบบทดสอบ หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดในสิ่งที่เราไม่สามารถวัดได้โดยตรง ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำนั้นออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญาก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบ ผลก็จะออกมาหรือต้องการวัดกำลังขาก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ากระโดดได้ไกล หรือกระโดดได้สูงมากก็แสดงว่ามีกำลังขามาก มิใช่ว่าเขาเทปมาวัดขา ถ้าขาโตก็มีกำลังขามาก จะเห็นว่าแบบทดสอบก็เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล แบบทดสอบในการวัดผลการศึกษาหรือพลศึกษานั้นสามารถแยกออกได้ 2 ประเภทด้วยกันคือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งครูจะสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง แบบทดสอบจะมีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะสมกับหน่วยการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับการกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการสร้างเครื่องมือ และการให้คะแนนขึ้นอยู่กับการกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี และสร้างเป็นคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการอาจจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน

1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับครูคนอื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) แบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่ ทำให้อ่านข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบต้องออกข้อสอบหลายๆ ข้อทำการทดสอบกับคนจำนวนมาก นำข้อสอบโดยเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนั้นนอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนที่คงที่แล้ว ยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

แบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะสำคัญซึ่ง สก็อต และเฟรนช์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 50 - 51; อ้างอิงมาจาก Scott; & French. 1950: 28 - 46) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีโดยเฉพาะแบบทดสอบทักษะกลไกควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญๆ (Tests Should Measure Important Abilities)
2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง (Tests Should be Like Game Situation)
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ (Test Should Involve One Performer Only)
4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นท่าทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)
5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ (Tests Should Provide Accurate Scoring)
6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Tests Should Provide a Sufficient Number of Trials)
7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Tests Should be Interesting and Meaningful)
8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากเหมาะสม (Tests Should be of Suitable Difficulty)
9. เป็นแบบทดสอบที่คะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Tests Should be Judged Partly Statistical Evidence)
10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลผลของการกระทำ (Tests Should Provide a Means for Interpreting Performance)

วิลกูส (Willgoose. 1961: 21 – 28) ได้เสนอคุณสมบัติของแบบทดสอบไว้ว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง(Validity) แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูงโดยไม่บิดเบือน หรือมีสิ่งของที่ไม่ต้องการวัดรวมอยู่เลย
2. แบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้(Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ จะนำเอาแบบทดสอบไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิมเมื่อทดลองกับกลุ่มประชากรเดียวกันและสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน

3. แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเป็นปรนัย (Objective) คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการให้คะแนนในการทดสอบ แม้ว่าข้อทดสอบที่นำไปใช้นั้นใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตามทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ มีคุณสมบัติดังนี้

3.1 มีรายละเอียดข้อชี้แจงในการนำไปใช้ให้แจ่มชัดแน่นอน

3.2 ง่ายและสะดวกแก่การใช้

3.3 ผลของการทดสอบนำไปคำนวณหาค่าทางคณิตศาสตร์ได้

3.4 ข้อทดสอบนั้นต้องมีกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และสมรรถภาพคงที่

4. แบบทดสอบต้องมีลักษณะประหยัด คือ ไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนัก และประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา และบุคลากร

5. แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์เปรียบเทียบ

6. แบบทดสอบที่ดีต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง คือ หลังจากการทำการทดสอบแล้ว ต้องสามารถแยกคนเก่งและอ่อนได้

7. แบบทดสอบที่ดีต้องดึงดูดความสนใจของผู้รับการทดสอบ ทำท่ายให้ใช้ความสามารถเต็มที่

8. แบบทดสอบที่ดีต้องมีคุณค่าในการพัฒนา คือ ผู้รับการทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถและความบกพร่องของตนเอง สำหรับที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

9. คำแนะนำในการทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐาน ที่ทำให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบได้เหมือนกัน ผลการทดสอบจึงเป็นมาตรฐานเดียวกัน

หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา

เมเยอร์ และเบรช (ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. 2528: 5; อ้างอิงจาก Meyers; & Blesh. 1962: 181-182) ได้ให้หลักเกณฑ์ของแบบทักษะกีฬาไว้ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบควรเลือกวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬานั้น ๆ
2. แบบทดสอบควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพการเล่นมากที่สุด
3. แบบทดสอบควรส่งเสริมทำทางในการเล่นให้ดีขึ้น
4. แบบทดสอบควรมีความมุ่งหมายที่ดีและดึงดูดความสนใจ
5. แบบทดสอบไม่ควรยากเกินไป

คล้าก (ฉัฐรัส บัญชาชาญชัย. 2540: 19; อ้างอิงจาก Clarke. 1968: 25) ได้เสนอแนะว่า การเลือกแบบทดสอบที่ดีควรพิจารณาเกณฑ์ที่ใช้เลือกแบบทดสอบโดยควรมีคำถามดังนี้

1. แบบทดสอบคุณภาพพอที่จะวัดในสิ่งที่วัดตามที่เรากำลังต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเที่ยงตรง

2. แบบทดสอบสามารถสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอนหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัย

3. แบบทดสอบสามารถทดสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอน

4. แบบทดสอบต้องมีความประหยัดและได้รับประโยชน์มากที่สุดหรือไม่

ผาณิต บิลมาศ (2524: 25 - 26) ได้กล่าวถึงวิธีการเลือกเครื่องมือทดสอบไว้ดังนี้

1. มีความเป็นปรนัยสูง
2. มีความเชื่อมั่นสูง
3. มีความเที่ยงตรงสูง
4. นำไปใช้ได้
5. ประหยัด
6. ให้คุณค่าในการพัฒนา
7. ดึงดูดความสนใจ
8. ข้อสอบที่คล้ายคลึงกันนำมาแทนกันได้
9. มีคำแนะนำเดียวกัน
10. มีเกณฑ์ปกติตรงกับกลุ่มที่ต้องการวัด
11. มีอำนาจจำแนก
12. มีความยากง่าย
13. ยุติธรรม
14. ความสามารถในการพยากรณ์
15. มีความเจาะจง (Definite) คือ ทุกคนอ่านแล้วตีความหมายได้แบบเดียวกัน

สรุปได้ว่า แบบทดสอบ ที่ดีควรมีลักษณะ คือ

1. มาตรฐานทางเทคนิค ได้แก่ ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และเกณฑ์ปกติ

2. มาตรฐานทางปฏิบัติ ซึ่งข้อพิจารณาประกอบการจัดการทดสอบ ได้แก่ อุปกรณ์ เวลา งบประมาณ การนำไปใช้ประโยชน์ คุณค่าในการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา

คอลลินส์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 53 - 55; อ้างอิงจาก Collins. 1978: 4 - 5) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬามีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ ความมุ่งหมายอันดับแรกของแบบทดสอบทักษะเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนหรือระดับผลสัมฤทธิ์ เนื้อหา และทฤษฎีหลักการต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชา
2. การแข่งขัน จากการที่นักเรียนทำการแข่งขันหรือทำคะแนนให้ได้มาก ๆ ในแต่ละรายการทดสอบ จะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จของโครงการพลศึกษา
3. ให้คะแนนหรือเกรด นักเรียนอาจได้รับการประเมินพื้นฐานต่าง ๆ ตามแบบทดสอบการกระทำทางทักษะ เมื่อนักเรียนได้เรียนรายวิชาผ่านไป สิ่งที่นักเรียนได้ก็คือ เกรด หรือคะแนน ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกให้เห็นตามแบบทดสอบทักษะนั้น ๆ
4. เป็นการแบ่งกลุ่ม การใช้แบบทดสอบทักษะ ผู้สอนจะให้แบบทดสอบเพื่อแบ่งผู้เรียนตามระดับ เช่น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง แทนที่จะให้เวลาเล็กน้อยในการสังเกตการกระทำหรือการแสดงออกทางทักษะ นอกจากนั้นการแบ่งกลุ่มนี้จะทำให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬาภายใน
5. เป็นการจูงใจ นักเรียนจะมีการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่มาท้าทาย เขาจะพยายามมาก ๆ เพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ กับการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะมากกว่าให้เขากระทำหรือแสดงออกเพื่อเอาชนะเพื่อนในชั้น ด้วยเหตุนี้แบบทดสอบทักษะจึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีมาก เพื่อให้นักเรียนเกิดพัฒนาและก้าวหน้า
6. การฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ คล้ายกับวัตถุประสงค์การจูงใจ จะมีนักเรียนฝึกซ้อมตามรายการของแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้นอีก การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการสร้าง ความก้าวหน้าแก่ตนเองและเป็นการทดสอบตัวเอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในทักษะกีฬาต่าง ๆ และหากครูหรือผู้ฝึกสอนเห็นประโยชน์จัดให้นักเรียนได้ฝึกตามรายการของแบบทดสอบทักษะหรือบางส่วน โดยมีการสาธิตและอธิบาย
7. การวินิจฉัย การพัฒนาทางทักษะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา การวินิจฉัยถึงความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ ถือว่าเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการสอนพลศึกษา เมื่อใช้แบบทดสอบทางทักษะต่างๆ ทำให้ผู้สอนรู้จักจุดบกพร่องของนักเรียนเพื่อการแก้ไขต่อไป

8. เครื่องช่วยการสอน โดยธรรมชาติของการสอนทักษะกีฬา นักเรียนจะต้องการเรียนรู้ถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการทางทักษะของตัวเองทุกขณะ ฉะนั้นหากผู้สอนใช้รายการทดสอบในแบบทดสอบทักษะในการฝึกทักษะและเน้นมากๆ จะเป็นเครื่องช่วยในการสอนและช่วยนักเรียนมากขึ้น

9. เครื่องมือในการแปลความหมาย หน้าที่อย่างหนึ่งของการสอนพลศึกษา คือการแปลผลหรือการแปลความหมายจากการเรียนของนักเรียนให้กับผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียนและแก่สาธารณะทั่วไปได้ทราบ ซึ่งจะแปลความหมายได้ก็ต้องได้ผลมาจากแบบทดสอบทักษะที่มีคุณภาพ และสิ่งนี้ก็จะเป็นการยกระดับของโรงเรียนไปด้วย

วริยา บุญชัย (2529: 22-24) กล่าวว่า ประโยชน์ของผลการทดสอบ มีดังนี้

1. เพื่อการให้เกรด คะแนนของการทดสอบจะนำไปใช้เพื่อเป็นเป้าหมายในการให้เกรดมากกว่าเหตุผลอื่นๆ ซึ่งในบางลักษณะก็เป็นผลดี เพราะเป็นวิธีการที่มีความเป็นปรนัยในการให้เกรด แต่ก็ยังมีปัญหาหากใช้คะแนนการทดสอบเพียงอย่างเดียว เพราะเป็นเป้าหมายอย่างแคบๆ เท่านั้น

2. การแบ่งกลุ่มผู้เรียน (Classification) การวัดผลทางพลศึกษาจะทำให้ผู้สอนกำหนดผู้เรียนได้ว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด จะอยู่กลุ่มเดียวกันหรือไม่ เพราะกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกันหรือเหมือนกัน (Homogeneous group) มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน และสร้างบรรยากาศทางสังคมได้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน (Heterogeneous group)

3. การกำหนดสถานะต่างๆ ของผู้เรียน ข้อนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายโดยตรงของพลศึกษาอยู่แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนมีสภาพอย่างไรบ้าง มีทักษะเฉพาะด้านใดบ้าง ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่นเป็นอย่างไร การจะกำหนดสภาพภาพต่างๆ ได้ต้องมีการวัดและประเมินผล การประเมินผลเพื่อกำหนดสถานะต่างๆ ต้องทำก่อนสร้างหรือวางโครงการเรียนการสอนพลศึกษาเพราะผลของการวัดผลนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีระบบของโครงการสร้างการพลศึกษาต่อไป

4. วัดความก้าวหน้า ความก้าวหน้าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการสอนพลศึกษาเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมแรงจูงใจของทั้งผู้เรียนและผู้สอน การวัดผลเมื่อเริ่มต้นและสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง สามารถนำคะแนนของแต่ละบุคคลมาเปรียบเทียบดูความก้าวหน้าว่ามีมากขึ้นเพียงใด ความแตกต่างของคะแนนจะเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนปรับปรุงตนเอง

5. ช่วยในการพิจารณาคะแนนอย่างเป็นปรนัย การวัดที่เชื่อถือได้ ถูกต้องแม่นยำ กลวิธีประเมินที่มีประสิทธิภาพ มีการให้คะแนนที่เป็นปรนัยแก่คะแนนที่ได้มาจากการวัด สิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่จะทำให้วิชาพลศึกษาดำรงความสำคัญอยู่ได้

6. เพื่อการวินิจฉัย เพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุว่า การที่เด็กเรียนวิชาหนึ่งได้ไม่ดีเนื่องด้วยอะไร และเป็นการบอกให้ทราบว่าเด็กเก่ง ไม่เก่งหรือเด่นด้อยทางไหน อันเป็นแนวทางช่วยแก้ไข ส่งเสริมการเรียนของเด็ก ตลอดจนการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนของตนเองจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ความคิดต่างๆ และมีทักษะ การพยายามเอาชนะตนเองโดยการเรียนรู้ให้ได้คะแนนมากขึ้นเรื่อยๆ จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี

8. เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัย การวัดผลเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลสามารถนำไปวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน ตลอดจนหลักสูตรที่ใช้

9. เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลจะช่วยให้ทราบว่า เทคนิคหรือวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน และเนื้อหาวิชาที่เราสอนไปนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ นอกจากนี้การวัดผลชี้ให้เราเห็นถึงความเจริญของงานในเด็กแต่ละคน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการวัดผลสามารถบ่งบอก ส่วนดี และส่วนเสียของโครงการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงหลักสูตรเป็นพื้นฐาน ในการเลือกวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ

10. เพื่อวัดโครงการพลศึกษา ผลจากการทดสอบเป็นข้อมูลที่ใช้ประเมินโครงการพลศึกษาได้ โดยทราบเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่างๆก็สามารถนำมาปรับปรุงโครงการพลศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา นั้น ควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะส่งผลถึงผู้รับการทดสอบโดยตรง ซึ่งจะแปลความหมายการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของครู ได้ว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด รวมทั้งเป็นการศึกษาถึงจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขต่อไป

การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

วิริยา บุญชัย (2529: 22) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้

หลักในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)

1. ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ (ทำให้มีความคลาดเคลื่อนน้อย)
2. การสุ่มตัวอย่างกระจายอยู่ในประชากรทั่วไป
3. ตัวอย่างที่นำมาต้องเป็นตัวแทนประชากรได้จริง ๆ
4. เกณฑ์ปกติต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น
5. จะต้องคำนวณหาเกณฑ์ปกติของข้อสอบย่อยแต่ละอย่างก่อน แล้วจึงคำนวณหา

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทั้งหมด

แบบทดสอบทักษะกีฬา จำเป็นต้องมีเกณฑ์ปกติทางความสามารถของทักษะกีฬา ซึ่งก็

แตกต่างจากแบบทดสอบในสาขาวิชาอื่น เกณฑ์ปกตินี้มีหลายระดับให้เลือกใช้ตามสภาพเหมาะสม ทั้งระดับนานาชาติ ระดับประเทศ ระดับเขต ระดับจังหวัด และระดับโรงเรียนแต่สำหรับแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง รายการทดสอบบางรายการต้องสร้างเกณฑ์ปกติขึ้นมาเองด้วย โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมา ทดสอบกับนักเรียนทั้งโรงเรียนเพื่อหาค่าเฉลี่ย แยกเพศ ระดับอายุ ของแบบทดสอบ ทั้งหมดและรายการย่อยของแบบทดสอบ

การหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะย่อยและแบบทดสอบทักษะรวมทำให้สามารถเปรียบเทียบให้ผู้รับการทดสอบทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด เกณฑ์ปกติทั้งคะแนนย่อยและคะแนนรวม คะแนนมาตรฐานส่วนใหญ่ที่นิยมใช้คือ คะแนน “T” หรือ “ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์”

การวัดผลทางพลศึกษา

ความสำคัญของการวัดผลทางพลศึกษา

ผู้ที่สอนวิชาพลศึกษาควรจะทราบว่า เด็กที่เรียนวิชาพลศึกษาไปแล้วได้รับอะไรบ้าง โครงการพลศึกษาต่าง ๆ ที่จัดให้นั้นมีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เพียงใด และผู้เรียนเหล่านั้นมีลักษณะที่แสดงว่าได้รับการสอนทางกายแล้วหรือยัง โดยธรรมชาติผู้เรียนก็มีการพัฒนาอยู่แล้ว การวัดและประเมินผลพลศึกษาจะช่วยชี้ให้เห็นเด่นชัดว่า การพัฒนาทางกายของผู้เรียนนั้นเกิดจากการเรียนการสอนพลศึกษา มิใช่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ (วิริยา บุญชัย. 2529: 17)

วิธีการทดสอบทางพลศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2524: 26 - 27) วิธีทดสอบทางพลศึกษาสามารถทดสอบได้หลายทาง คือ ทดสอบโดยให้ปฏิบัติ (Performance Test) หมายถึง การให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูต้องการทราบ เพื่อดูความสามารถและผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอน ผลที่ได้จากการปฏิบัติมีหลายอย่าง เช่น

1. ทดสอบโดยการปฏิบัติ

- 1.1 เวลา เมื่อใช้เวลาเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การวิ่ง
- 1.2 ความสูง เมื่อใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดสูง
- 1.3 ความไกล เมื่อใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดไกล

ทุ่มน้ำหนัก ขว้างลูกซอฟท์บอล

- 1.4 จำนวนครั้งต่อเวลาที่กำหนด เช่น ลูก – นั่ง ภายใน 30 วินาที กระโดดเชือก ภายใน 1 นาที (หรืออาจไม่จำกัดเวลาก็ได้)

1.5 ผ่าน ไม่ผ่าน เช่น ทำยิมนาสติก ทำต่าง ๆ หรือยืดหยุ่น

2. ทดสอบโดยสอบข้อเขียน (Written Test) เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านต่าง ๆ ทางพลศึกษา เช่น ประวัติพลศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ วิธีการเล่น แบบแผนการเล่น กติกา มารยาทในการเล่น พฤติกรรมการมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเรียนที่มีเหตุและผลทางพลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้ทำได้ 2 วิธี คือการสอบแบบอัตนัยกับการสอบแบบปรนัย

3. ทดสอบโดยใช้เครื่องมือในการวัด เช่น แรงบีบมือ โดยใช้เครื่องมือวัดแรงบีบมือ (Grip Dynamometer) วัดความจุปอด(Lung Capacity) โดยใช้เครื่องวัดความจุปอด(Wet or Air Spiro meter) เป็นต้น

4. ทดสอบโดยการสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นการวัดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติทางพลศึกษา ครูจะเตรียมคำถามมาเป็นข้อ ๆ ล่วงหน้า

5. ทดสอบโดยการสังเกต (Observation) การวัดแบบนี้ ครูจะพิจารณาจากการเล่น การเรียน การใช้เวลาวาง หรือในการแข่งขัน โดยพิจารณา

5.1 ความสนใจ ความสามารถ และทักษะในการเล่น

5.2 การประสานงาน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.3 ความแข็งแรง และความคล่องแคล่วว่องไว

5.4 การควบคุมอารมณ์

5.5 ความมานะพยายามและความอดทน

5.6 การรู้คุณค่าในกิจกรรมพลศึกษา

5.7 การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

5.8 ความรับผิดชอบต่อน้ำที่

5.9 มารยาทในการเล่น

5.10 เจตคติต่อกิจกรรมทางพลศึกษา

5.11 ประชาธิปไตยในการเล่น

5.12 การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล

วิริยา บุญชัย (2529: 265 – 281) กล่าวว่า การวัดทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนพลศึกษา และได้กล่าวถึงแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson) ได้ศึกษาข้อสอบทั้งหมด 19 รายการ แล้วนำไปสอบความเชื่อถือได้ และความเที่ยงตรงในขั้นสุดท้าย ได้เลือกแบบทดสอบไว้ 3 ประการ คือ

1. การยิงประตูเร็ว (Field Goal Speed Test)
2. การขว้างลูกเพื่อความแม่นยำ (Basketball Throw for Accuracy)
3. ความเร็วในการเลี้ยงลูก (Dribble amuse)

น็อกซ์ (Knox) ได้ปรับปรุงการทดสอบทักษะทางกีฬาบาสเกตบอล เพื่อใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 รายการ

1. การเลี้ยงลูกเร็ว (Speed Dribble Test)
2. ส่งลูกกระทบฝาผนัง (Wall Bounce Test)
3. เลี้ยงลูกเข้ายิงประตู (Dribble Shoot Test)
4. ใส่เหรียญในกระป๋อง (Penny Cup Test)

สทรูพ (Stroup) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลโดยใช้คะแนนจากการแข่งขันเป็นเกณฑ์ในการวัดความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้รับการทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 121 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป โดยในการเรียนแต่ละชั่วโมงได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 82 ทีม แต่ละทีมเล่น 41 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที ในตอนสุดท้ายของการแข่งขันให้ทดสอบด้วยแบบทดสอบ 3 รายการ คือ

1. ยิงประตูเร็ว (Goal Shoot)
2. ส่งลูกกระทบฝาผนัง (Wall Passing)
3. เลี้ยงลูก (Dribble)

เลชเทน (Lehsten) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยข้อทดสอบ 5 รายการ คือ

1. วิ่งหลบหลีก (Dodging Run)
2. วิ่งเร็ว 40 ฟุต (The 40-foot Dash)
3. ยิงประตูเร็ว (Basketball per Minute)
4. ยืนกระโดดสูง (Vertical Jump)
5. ส่งกระทบเป้า (Wall Bounce)

บันน์ (Bunn) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล ประกอบด้วยข้อทดสอบทั้งหมด 6 รายการ ในการทดสอบให้เรียงลำดับจาก 6 – 1

1. ยิงประตูได้แป้นสลับข้าง (Alternating Lay-up Shot)
2. ส่งลูกกระทบเป้า (Wall Bounce)
3. ใส่เหรียญเพนนี (Penny Cup)
4. เลี้ยงลูกอ้อมสิ่งกีดขวาง (Dribble Maze)

5. การหยุดและการหมุนตัว (Stop and Pivot)

6. การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู (Dribble Shoot)

องค์ประกอบของทักษะกีฬาบาสเกตบอล

องค์ประกอบพื้นฐานของกีฬาบาสเกตบอลที่ใช้ในการเรียนการสอนประกอบด้วยทักษะต่างๆ คือ ทักษะการทรงตัวและการใช้เท้า ทักษะการครอบครองลูกบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบอล และการยิงประตู ซึ่ง ฟอง เกิดแก้ว (2520: 56 - 57) กล่าวไว้ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับการทรงตัวและการใช้เท้า (Body Control)

การทรงตัว หมายถึง การยืนหรือการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายให้อยู่ในลักษณะที่สมดุลอยู่เสมอ ท่าทางการทรงตัวมีดังนี้ คือ

1.1 การยืน (The Stance)

การยืนในขณะที่เล่นบาสเกตบอลให้เท้าทั้งสองแยกห่างจากกันพอประมาณ เข้าทั้งสองงอเล็กน้อย ปลายเท้าชี้ไปข้างหน้า ให้ปลายเท้าอยู่ในแนวเดียวกันหรืออาจจะใช้เท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าเล็กน้อยก็ได้ ท่านี้มองดูคล้ายท่านั่งย่อลำตัวลงให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน ลำตัวจะก้มไปข้างหน้า แขนงอเล็กน้อย และกางออกอยู่ข้าง ๆ ลำตัว นิ้วมือกางออกให้อยู่ในลักษณะสบาย ไม่ฝืนจนเกินไป

1.2 การวิ่งและการหยุดวิ่ง (Start and Stop)

1.2.1 การออกวิ่ง (Start) มีหลักเช่นเดียวกับการวิ่งในวิชากรีฑา คือ ในการออกวิ่งให้ถีบเท้าหลังและกระชากไปข้างหน้าโดยเร็วและแรงให้ช่วงก้าวสั้น ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ในขณะที่วิ่งให้เข่างอ และพร้อมจะหยุดได้ทุกโอกาส

1.2.2 การหยุด (Stop) สิ่งสำคัญในการหยุด คือ ให้หยุดได้อย่างกะทันหัน และอยู่ในลักษณะของการทรงตัวที่ดี โดยการให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองเท่า ๆ กัน และจุดศูนย์ถ่วงของลำตัวอยู่ต่ำ ปลายเท้าทั้งสองเบี่ยงออกทางด้านข้างเล็กน้อย เข้าทั้งสองงอ หลังตรง แต่ไม่เกร็งจนเกินไป เพื่อให้การเคลื่อนไหวเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว การหยุดโดยปกติมี 2 ลักษณะคือ

1.2.2.1 การหยุดโดยให้เท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน

1.2.2.2 การหยุดโดยให้เท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้า

1.3 การเปลี่ยนทิศทาง (Change of Direction) การวิ่งไปแล้วเปลี่ยนทิศทางช่วยให้หลบหลีกฝ่ายตรงข้าม เพื่อครอบครองลูกบอลหรือทำประตูได้สะดวก การเปลี่ยนทิศทางซึ่งปฏิบัติ

โดยลำพังตัวเองไม่สู้จะยากนัก แต่เมื่อมีฝ่ายตรงข้ามป้องกันอยู่ค่อนข้างจะยากเล็กน้อย คือ จำเป็นจะต้องมีการหลอกล่อเสียก่อน คือทำท่าจะวิ่งไปทิศทางหนึ่งแต่กลับออกวิ่งไปอีกทิศทางหนึ่ง จึงต้องมีการฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ

1.4 การหมุนตัวและการกลับตัว (Pivot and Turn)

1.4.1 การหมุนตัวกลับหลัง (The Rear Turn) ใช้เพื่อป้องกันมิให้ฝ่ายตรงข้ามแย่งลูกบอลไปจากมือ และมักใช้การหมุนตัวแบบนี้หลังจากการเลี้ยงลูกบอล

1.4.2 การก้าวเท้าไปข้างหน้าและหมุนตัวกลับหลัง (The Reverse Turn) เป็นการหมุนตัวของฝ่ายรุก เพื่อที่จะให้พื้นฝ่ายป้องกันในขณะที่ครอบครองลูก หรือในขณะที่ไม่ได้ครอบครองลูกอยู่ก็ตาม เพื่อที่จะหนีออกจากฝ่ายป้องกันเพื่อรับลูก หรือวิ่งเข้าทำประตูก็ได้

1.4.3 การหมุนตัวไปข้างหน้า (Front Turn) การหมุนตัวแบบนี้ใช้เพื่อป้องกันลูกบอลจากฝ่ายตรงข้ามที่วิ่งมาทางด้านข้าง โดยการหมุนลำตัวและลูกบอลออกห่างจากฝ่ายป้องกัน

1.5 การหลอกล่อ (Fake and Feints) หมายถึง ความสามารถในการลงให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจผิดเกี่ยวกับทิศทางของการเคลื่อนไหวในการยิงประตูหรือการส่งลูกโดยใช้มือ เท้า ศีรษะ สายตา และลูกบอล ทั้งนี้เพื่อมิให้ฝ่ายป้องกันคุมตัวเราได้ ทำให้สามารถเคลื่อนไหวไปในทิศทางต่าง ๆ ได้สะดวก การหลอกล่อนี้อาจทำได้ในขณะที่มีลูกหรือไม่มีลูกอยู่ก็ได้ แต่ต้องรู้จักจังหวะและโอกาสที่จะใช้และไม่ควรจะทำซ้ำซากในวิธีการเดียวกัน เพราะจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามจับได้วิธีการหลอกล่ออาจทำได้หลายแบบ

1.6 การเปลี่ยนความเร็ว (Change of Pace) การเคลื่อนไหวดังกล่าวถือว่าการวิ่งเป็นหลักสำคัญ แต่การวิ่งนี้จะต้องรู้จักจังหวะ คือรู้ว่าตอนไหนควรวิ่งเร็ว วิ่งช้า เพื่อดึงดูดกำลังไว้และในทันทีทันใดให้เปลี่ยนฝีเท้าวิ่งเร็วที่สุด ผู้เล่นที่เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องย่อมมีโอกาสที่จะหลบหลีกผู้ป้องกัน หรือเข้าครอบครองลูกและทำคะแนนได้ง่าย

1.7 ลักษณะการทรงตัวในการป้องกัน (Defensive Position)

1.7.1 การยืน คล้ายการยืนในท่าปกติได้กล่าวมาแล้ว แต่เท้าทั้งสองข้างจะต้องอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะเคลื่อนที่ได้ทุกโอกาส

1.7.2 การเคลื่อนที่

1.7.2.1 การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า จากท่ายืนในการป้องกันดังข้อ 17.1 เมื่อจะเคลื่อนไปข้างหน้าให้ยกเท้าซ้ายไปข้างหน้าแล้วลากเท้าขวาตามไป มือจะส่ายไปมาเพื่อทำลายประสาทของฝ่ายตรงข้ามก็ได้

1.7.2.2 การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง เมื่อต้องการจะถอยหลังในลักษณะป้องกันให้ถอยเท้าหลัง คือเท้าขวาไปข้างหลัง 1 ก้าว แล้วยกเท้าซ้ายก้าวตามไป ส่วนมือยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

1.7.2.3 การเคลื่อนที่ไปด้านข้าง ถ้าจะเคลื่อนที่ไปทางด้านขวาให้ยกเท้าขวาก้าวไปทางขวา 1 ก้าว แล้วยกเท้าซ้ายตาม แขนขวาตกลงไปทางขวา ฝ่ามือหันไปข้างหน้าแขนซ้ายเหยียดไปข้างหน้า ถ้าจะไปทางซ้ายให้ยกเท้าซ้ายไปก่อนแล้วจึงยกเท้าขวาตามไปแขนซ้ายอยู่ทางซ้ายแขนขวาอยู่ข้างหน้า

2. ทักษะเกี่ยวกับการครอบครองลูกบอล (Ball - Handling)

การครอบครองลูกบอล หมายถึง การถือลูกบอล การรับลูกบอล การส่งลูกบอล และการเลี้ยงลูกบอล การครอบครองลูกบอลถือเป็นรากฐานเบื้องต้นที่สำคัญประการหนึ่งในการเล่นบาสเกตบอล เพราะตลอดเวลาของการเล่น ผู้เล่นทุกคนจะต้องพยายามครอบครองลูกบอล เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตน ฉะนั้นถ้าผู้เล่นที่มีทักษะในการครอบครองลูกบอลดีเยี่ยมจะได้เปรียบในการเล่นและสามารถเอาชนะฝ่ายตรงข้ามได้ง่าย วิธีปฏิบัติในการครอบครองลูกบอลมีดังนี้

2.1 การถือลูกบอล

วิธีถือลูกโดยปกติให้กางนิ้วออก นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ทางด้านหลังลูก ส่วนนิ้วอื่น ๆ อยู่ทางด้านข้างของลูก ให้ลูกบอลอยู่ที่โคนนิ้ว ใช้นิ้วปลายนิ้วบังคับลูก

2.2 การรับลูกบอล

ผู้เล่นจะต้องรับลูกบอลให้ได้ดีเสียก่อน ผู้เล่นมักจะเสียโอกาสในการทำประตูเสมอ ๆ เพราะความผิดพลาดในการรับลูกบอล วิธีปฏิบัติในการรับลูกบอลต้องอาศัยการทรงตัวที่ดีและตำแหน่งที่ถูกต้องของมือที่รับด้วย ในขณะที่รับลูกบอลต้องทำตัวให้ต่ำเพื่อจะทำให้การส่งลูกบอลออกไปได้สะดวก ทั้งจะช่วยในการป้องกันลูกบอลไปในตัวด้วย ลักษณะของมือในขณะที่จะรับลูกบอลต้องยกขึ้นและเหยียดออกมาจากลำตัว กางนิ้วมือออก ในขณะที่ลูกบอลสัมผัสมือให้ดึงมือกลับเข้าหาลำตัว ใช้นิ้วมือรับลูก ไม่ใช่ฝ่ามือหรือสันมือปะทะกับลูกบอลที่ลอยมา เมื่อรับลูกบอลได้แล้วให้กางข้อศอกออกและใช้ลำตัวป้องกันการแย่งลูกบอล การป้องกันลูกบอลถือว่ามีความสำคัญเท่ากับการรับลูกบอล

2.3 การส่งลูกบอล

วิธีส่งที่ดีนั้น ผู้ส่งจะต้องปล่อยลูกบอลออกจากนิ้วมือด้วยการสะบัดข้อมือออกไป ซึ่งแตกต่างกับการโยน คือ การโยนนั่นใช้ฝ่ามือผลักออกไป และใช้กำลังแขนช่วยมากกว่าการส่งลูกบอล เมื่อส่งลูกบอลออกไปแล้วจะต้องผ่อนตามเพื่อช่วยให้ทิศทางตรงที่หมายมากขึ้น วิธีส่งลูกบอลแบบต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

2.3.1 การส่งลูกสองมือระดับอก (Two - Hand Chest Pass) การส่งลูกบอลวิธีนี้ถือว่าเป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของการส่งลูกบอล และเป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุดในการเล่นบาสเกตบอล จึงควรฝึกหัดให้ชำนาญให้มากที่สุด วิธีปฏิบัติให้ยืนในลักษณะการทรงตัวที่ดี จับลูก

บอลด้วยนิ้วมือและให้ยู่เหนือระดับสะเอวเล็กน้อย ข้อศอกทั้งสองงอและชิดลำตัว ลูกบอลอยู่ห่างจากลำตัวพอสมควร เวลาจะส่งให้หักข้อมือลงเล็กน้อยใช้นิ้วมือออกแรงผลักส่งลูกบอลออกไป หัวแม่มือจะเคลื่อนไปให้ระดับกับลูกบอล ถ้าเป็นการส่งลูกบอลระยะสั้นให้ปล่อยมือตามเพียงเล็กน้อย ถ้าระยะยิ่งไกลออกไปการปล่อยมือตามควรจะเป็นการเพิ่มความแรงและช่วงระยะให้มากขึ้น ในจังหวะของการปล่อยลูกบอลให้เหยียดเข้าขึ้นพร้อมกับเหยียดแขนออกไป น้ำหนักตัวโน้มไปข้างหน้าเล็กน้อย ตามองไปยังผู้รับ ถ้าหากส่งลูกบอลในระยะไกลควรก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้าในลักษณะการกระโดดไปด้วย เพื่อช่วยให้เกิดแรงส่งมากขึ้นและใช้กำลังแขนช่วยในการผลักลูกบอลออกไปด้วย

2.3.2 การผลักส่งลูกบอลมือเดียว (One - Hand Chest Pass) การส่งแบบนี้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการทำยิงประตูมือเดียวหรือทำการกระโดดยิงมือเดียว แต่แทนที่จะยิงประตูมือเดียวให้ผลักลูกบอลออกไปยังผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน วิธีปฏิบัติให้ใช้มือที่ส่งลูกอยู่ข้างหลังลูก กางนิ้วมือออกมืออีกข้างหนึ่งช่วยประคองลูกอยู่ข้างล่าง เวลาส่งให้เหยียดแขนออกไปให้นิ้วมือและข้อมือปล่อยตามลูก ทำอาจจะอยู่กับที่ หรือก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้างหน้าเพื่อช่วยให้เกิดแรงส่งก็ได้

2.3.3 การส่งลูกบอลกระดอนพื้น (Bounce Pass) เป็นวิธีส่งได้ผลมากที่สุดในการรุก เมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน (Zone Defense) หรือฝ่ายป้องกันมีรูปร่างสูง วิธีปฏิบัติเช่นเดียวกับการส่งลูกสองมือระดับอก แต่ในทิศทางต่างกันคือ การส่งลูกกระดอนให้ลูกบอลพุ่งลงสู่พื้น สายตามองไปข้างหน้าไม่มองพื้น แขนทั้งสองชิดลำตัว ถือลูกบอลอยู่ในระดับเหนือสะเอวเล็กน้อย โน้มตัวไปข้างหน้าอย่าให้ลูกบอลหมุน เพราะจะทำให้ผู้รับลำบาก ความแรงในการส่งลูกบอลต้องให้พอดี คือเมื่อลูกบอลกระทบพื้นแล้วให้กระดอนขึ้นมายังผู้รับในแนวหน้าอก ระยะที่ลูกบอลกระทบพื้นควรเป็น 2/3 จากผู้ส่งถึงผู้รับ แขนปล่อยไปตามแรงส่ง

2.3.4 การส่งลูกบอลแบบสองมือเหนือศีรษะ (Two - Hand Overhead Pass) เป็นวิธีส่งที่ใช้เมื่อต้องการส่งลูกข้ามศีรษะฝ่ายป้องกันหรือส่งลูกเข้าไปยังผู้เล่นกลาง วิธีปฏิบัติให้ถือลูกบอลอยู่เหนือศีรษะ นิ้วมือทั้งหมดชี้ขึ้นข้างบน ข้อศอกงอเล็กน้อย สายตามองไปยังที่หมายแล้วหักข้อมือไปข้างหลัง และสลับไปข้างหน้า เพื่อผลักลูกบอลออกไป พร้อมกับก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้าในลักษณะก้าวสั้น เมื่อปล่อยลูกบอลออกจากมือแล้วให้นิ้วทุกนิ้วชี้ลงข้างล่างเพื่อช่วยบังคับให้ไปในทิศทางที่ต้องการ ผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงควรส่งในทำนองนี้เพราะจะได้เปรียบผู้เล่นที่เตี้ยกว่า

2.3.5 การส่งลูกบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Baseball Pass) การส่งลูกแบบนี้ใช้เมื่อต้องการส่งลูกระยะไกล เพื่อการรุกอย่างรวดเร็ว วิธีปฏิบัติให้ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่จะส่ง เช่น ส่งลูกด้วยมือขวา ให้มือขวาจับลูกทางด้านหลังและใช้มือซ้ายประคองลูกอยู่ข้างหน้า ทำซ้ำ

อยู่ข้างหน้า เท้าขวาอยู่ข้างหลัง เมื่อจะเริ่มส่งให้เหวี่ยงลูกบอลไปข้างหลังพร้อมกับหมุนลำตัวเฉียงไปทางขวาแล้วเปลี่ยนน้ำหนักตัวไปข้างหน้า มือซ้ายปล่อยออกไปจากลูก ชี้นิ้วไปข้างหน้าแล้วใช้มือขวาผลักส่งลูกบอลออกไป ให้มือขวาชิดหูทางขวา ขณะที่ลูกบอลหลุดจากมือให้เหวี่ยงนิ้วหัวแม่มือออก แล้วปล่อยมือขวาให้เคลื่อนไปตามลูกบอล แขนซ้ายเหวี่ยงไปข้างหลังเพื่อช่วยในการทรงตัว เมื่อส่งไปแล้วให้ก้าวเท้าขวามาอยู่ระดับเดียวกับเท้าซ้าย ให้ลูกบอลหมุนกลับหลังเล็กน้อย

2.3.6 การส่งลูกบอลแบบมือเดียวด้านล่าง (One - Hand Underhand Pass)

การส่งลูกวิธีนี้ใช้ได้ผลดีเมื่อต้องการส่งลูกให้ไปได้ระยะไกล และให้ลูกไปในระดับต่ำ ควรฝึกให้มีความชำนาญทั้งมือซ้ายและมือขวา วิธีปฏิบัติถ้าต้องการจะส่งด้วยมือขวาให้ใช้มือขวาจับทางด้านหลังลูก มือซ้ายประคองลูกอยู่ข้างหน้า ดึงลูกบอลไปข้างหลังทางขวาชิดลำตัว เวลาจะส่งให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับใช้มือขวาวลัดส่งลูกบอลออกไปในลักษณะหงายมือ ในขณะที่ลูกบอลหลุดออกจากมือให้ตัวโน้มมือขึ้นเพื่อช่วยให้ลูกหมุนเล็กน้อย เหวี่ยงแขนไปตามลูกบอล

2.3.7 การส่งลูกบอลแบบสองมือด้านล่าง (Two - Hand Underhand Pass)

เป็นวิธีส่งที่ใช้ได้ดีในระยะใกล้และใช้สำหรับหมุนตัวและส่งให้ผู้รับที่กำลังวิ่งมา วิธีปฏิบัติเมื่อต้องการส่งลูกข้างซ้ายให้กางข้อศอกออก มือทั้งสองจับลูกบอลทางด้านข้างในลักษณะขนานกัน เวลาจะส่งให้เหวี่ยงแขนไปข้างหลังแล้วเหวี่ยงไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาออกไป ใช้ข้อมือทั้งสองสลัดส่งลูกบอล เมื่อส่งไปแล้วมือยังคงอยู่ในลักษณะเดิมให้ลูกบอลหมุนเข้าหาลำตัวเล็กน้อย ระดับความสูงของลูกบอลที่ส่งขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับ นิ้วมือและแขนเหวี่ยงตามลูกบอลไป ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ควรฝึกให้ชำนาญในการส่งทั้งทางซ้ายและทางขวาของลำตัว

3. ทักษะเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกบอล (The Dribble)

การเลี้ยงลูกบอลเป็นทักษะเบื้องต้นอย่างหนึ่งในการเล่นบาสเกตบอล ผู้เล่นจะได้รับประโยชน์จากการเลี้ยงลูกบอลมาก การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง ผู้เล่นสามารถทำลูกบอลให้กระดอนหลายครั้งโดยไม่ต้องจับลูกบอลเลยและสามารถเลี้ยงลูกบอลได้ทั้งสองมือ สามารถเปลี่ยนมือได้อย่างรวดเร็ว ทั้งสามารถวิ่งได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว แล้วหยุดได้ฉับพลันทันทีโดยไม่เสียการทรงตัวและการครอบครองลูกบอลแต่อย่างใดลักษณะของร่างกายในการเลี้ยงลูกบอล โดยทั่วไปให้ย่อเข่าเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ต่ำ เหยียดศีรษะขึ้นสายตามองไปข้างหน้า ลูกบอลอยู่ข้างหน้าค่อนไปทางด้านข้างเล็กน้อย ใช้การเคลื่อนไหวของนิ้วและข้อมือผลักดันไม่ให้ลูกบอลแต่ต้องเป็นไปในลักษณะที่นุ่มนวล เมื่อลูกกระดอนขึ้นให้ใช้นิ้วมือรับลูกบอลไว้ก่อนที่ลูกบอลจะขึ้นถึงจุดสูงสุด เพื่อให้ลูกบอลอยู่ในครอบครอง การเลี้ยงลูกบอลโดยปกติแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเลี้ยงลูกระดับต่ำ

วิธีปฏิบัติ เข้าทั้งสองอ ศีรษะและไหล่โน้มไปข้างหน้า ถ้าหากใช้มือขวาเลี้ยงลูกบอล มือซ้ายให้กางออกเล็กน้อยเพื่อช่วยในการทรงตัว สายตามองไปข้างหน้า ควบคุมการกระดอนของลูกบอลด้วยปลายนิ้วและข้อมือ ลูกบอลที่กระดอนขึ้นให้สูงระดับหัวเข่า การเลี้ยงลูกบอลอยู่กับที่หรือเคลื่อนที่เพียงเล็กน้อยเพื่อหมุนตัวหลบหลีกฝ่ายป้องกัน หรือหลังจากการกัมรับลูกบอลในระดับต่ำ

3.2 การเลี้ยงลูกระดับสูง

การเลี้ยงลูกบอลวิธีนี้ใช้เมื่อต้องการเลี้ยงลูกบอลวิ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วเพื่อทำประตูหรือหนีจากฝ่ายป้องกัน วิธีปฏิบัติ ให้โน้มตัวไปข้างหน้าเพียงเล็กน้อย ใช้นิ้วมือและข้อมือกดลูกบอลให้กระดอนขึ้นมาระดับสะเอว หรือสูงกว่าเล็กน้อย นิ้วมือกดลูกบอลทางส่วนบนก่อนมาทางด้านหลังเล็กน้อยเพื่อให้ลูกพุ่งไปข้างหน้า แล้วก้าวเท้าตามลูกบอลไป

4. ทักษะเกี่ยวกับการยิงประตู (Shooting)

การยิงประตูเป็นหัวใจของการเล่นบาสเกตบอล ซึ่งผู้เล่นทุกคนต้องฝึกให้ชำนาญในการยิงประตูท่าต่าง ๆ เพื่อจะได้เลือกใช้ให้เหมาะสม มีวิธีปฏิบัติในการยิงประตูต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การยิงประตูสองมือ (Two Handed Chest Shot)

เป็นวิธีการยิงประตูที่ใช้ได้ดีเมื่อต้องการยิงลูกระยะไกล หลักทั่วไปให้ปฏิบัติคล้ายการส่งลูกสองมือระดับอก คือ ใช้สองมือบังคับลูกและออกแรงในการส่งลูกออกไป

4.2 การยิงประตูมือเดียว (One Handed Set Shot)

ถ้าจะยิงด้วยมือขวาให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้าเล็กน้อย เข้าทั้งสองอ มือจับลูกบอลอยู่ในระดับไหล่และอยู่ข้างหน้าด้านขวาของระดับศีรษะ ข้อศอกงอและอยู่ชิดลำตัว มือซ้ายรองรับลูกบอลด้านล่าง ส่วนมือขวาอยู่ทางด้านหลังลูก เมื่อเริ่มยิงให้หักข้อมือขวาลงพร้อมกับย่อเข่าลง ขณะที่ข้อมือและนิ้วมือยกขึ้นเพื่อผลักดันลูกบอลออกไปนั้น แขนจะต้องทำส่วนโค้งให้ถูกต้องเพื่อช่วยให้ลูกบอลไปตามลักษณะส่วนโค้งของแขน ลูกบอลจะถูกส่งออกจากปลายนิ้วและลูกจะหมุนกลับหลังเล็กน้อยในขณะที่เหยียดแขนผลักดันลูกขึ้นไปให้เหยียดเข่าออกด้วย ถ้าระยะในการยิงยังไกลออกไปให้กระโดดขึ้นจนเท้าพื้นพื้นเพื่อผ่อนแรงตามลูกไปก็ได้ ในขณะที่สายตามองไปยังห่วงประตู

4.3 การยิงประตูได้แป้น (The Lay - up Shot)

การยิงประตูแบบนี้ใช้ได้ผลดีและนิยมกันมากในการเล่นบาสเกตบอล ก่อนจะฝึกหัดการยิง ผู้เรียนจะต้องฝึกการก้าวเท้าเพื่อเตรียมตัวจะยิงเสียก่อน คือคนที่ยิงด้วยมือขวาจะต้องก้าวเท้าซ้ายไปวางข้างหน้าแล้วยกขาขวาขึ้นสูง เพื่อจะช่วยให้ยกแขนได้สูงในตอนยิงประตูด้วย ในขณะที่วิ่งมาก่อนจะกระโดดขึ้นให้ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้ายาวๆ หนึ่งก้าวแล้วจึงก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว ในลักษณะสั้นกว่าก้าวแรก แล้วกระโดดขึ้นด้วยเท้าซ้าย ขณะที่ยิงประตูให้จับลูกบอลด้วยมือ

ทั้งสองทางด้านข้างของลำตัว ตอนที่ปล่อยลูกบอลออกจากมือให้ปล่อยมือซ้ายออกจากลูกบอล ในขณะที่ปล่อยลูกบอลให้มือขวาอยู่ใต้ลูกบอล นิ้วเหยียดไปข้างหน้า แล้วดันลูกบอลให้กลิ้งออกไปตามปลายมือ จะใช้แบบใดขึ้นอยู่กับมุมของทางวิ่งกับห่วง และตำแหน่งของผู้ยิงประตู การยิงประตูวิธีนี้สามารถใช้ได้ทุกทิศทุกทาง การใช้แป้นกระดานหลังช่วยเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด นอกจากการยิงในแนวตรงเท่านั้นให้ยิงเล็งที่ขอบห่วงด้านติดกับกระดาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่

ประวัติความเป็นมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษาแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบและกำกับตรวจสอบติดตามการใช้งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริม ดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจกรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 175 เขต ในเบื้องต้น และกำหนดโครงสร้างงานในเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 6 หน่วยงาน ดังนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มบริหารงานบุคคล
3. กลุ่มนโยบายและแผน
4. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
5. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
6. กลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ที่เป็นการสนองต่อพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. จัดทำ เสนอนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการจัดการศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง และดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนทรัพยากร การจัดตั้ง จัดสรรทรัพยากร และบริหารงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. พัฒนาระบบการบริหารและการส่งเสริมประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมการนิเทศการบริหารและการจัดการศึกษา
4. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา
5. พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ และประสานส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์

ชุมชน องค์การเอกชน องค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นของเขตพื้นที่การศึกษา

6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

7. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

ประชากรในวัยเรียนจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นไทย และมีศักยภาพการเรียนรู้ในระดับสากลเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พันธกิจ (Mission)

จัดและส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในวัยเรียนอย่างทั่วถึง เสมอภาคและมีคุณภาพตามมาตรฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่. 2551: ออนไลน์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วินเซนต์ (Vincent. 1968: 1094 - 1100) ได้ศึกษาความสามารถทางทักษะกลไกของเด็กผู้หญิงอายุระหว่าง 12 – 18 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักศึกษาหญิงที่เรียนอยู่ในเกรด 7 ถึงชั้นปีที่ 1 ของระดับอุดมศึกษาในเมืองเอเธนส์ มลรัฐจอร์เจีย จำนวนทั้งสิ้น 300 คน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มตามระดับชั้นเรียน ทักษะที่ต้องศึกษา ได้แก่ การวิ่ง การขว้าง การกระโดด ความเร็ว และความคล่องตัว และใช้แบบทดสอบของกรินสโบร (Grunsbro Experimental Testing Project) ประกอบด้วยรายการทดสอบแปดรายการ คือ

1. การเลี้ยงบอลกระทบพื้น (Ball Bounce)
2. กระโดดเชือก (Jump Rope)
3. กระโดดสูง (Jump for Height)
4. ส่งบอลกระทบผนัง (Wall Ball)
5. ขว้างแม่นยำ (Throw for Accuracy)
6. กระโดดไปข้างหน้า (Side Jump)
7. ขว้างไกล (Throw for distance)
8. วิ่งเบส (Base Run)

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการที่แต่ละกลุ่มทำได้ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเกรด 10 อายุเฉลี่ย 15.3 ปี สามารถทำคะแนนได้ดีที่สุดในสี่รายการ คือ การเลี้ยงบอลกระทบ ส่งบอลกระทบผนัง ขว้างแม่นยำ และขว้างไกล นักศึกษาปีที่ 1 อายุเฉลี่ย 18.4 ปี สามารถทำคะแนนได้ดีที่สุดในรายการทดสอบกระโดดเชือก และกระโดดไปด้านข้าง ส่วนการวิ่งเบส กระโดดสูงนั้น นักเรียนหญิงเกรด 9 อายุเฉลี่ย 14.4 ปี สามารถทำคะแนนได้ดีที่สุด

ซิลเดรส (Childress. 1972: 4832 -A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบและการวิเคราะห์ จำแนกเพื่อแยกตัดสินผลของการเลือกตัวแปรทางกายในการพยากรณ์ผลสำเร็จของผู้เล่นบาสเกตบอล จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อจำแนกส่วนประกอบของความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษาโดยสร้างเครื่องมือสำหรับแบ่งผู้เล่นบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา การเล่นบาสเกตบอลในขอบเขต 3 ประการคือ พลังระเบิด (Anaerobic Power) ความสัมพันธ์ของมือและตา (Hands – Eyes Coordination) และความว่องไว (Agility) โดยใช้แบบทดสอบ 7 รายการ วัดขอบเขต ดังกล่าว โดยนำไปทดสอบกับผู้สมัคร 48 คน ผลสุดท้ายได้แบบทดสอบ 3 รายการ คือ การกระโดดแตะวัดพลังระเบิด การยิงประตูได้แป้น 30 วินาที วัดความสัมพันธ์ของมือและตา และการวิ่งไป-กลับสี่ทิศทาง (Four – Way Boomerang) วัดความว่องไว ผู้วิจัยนำคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งหมดหาค่าความเที่ยงตรง 0.915 และใช้วิธีโปรดักโมเมนต์หาความเป็นปรนัยและความเชื่อมั่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 44 คน ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ต่างคนต่างบันทึกผลของคะแนนปรากฏว่าได้ค่าความเป็นปรนัย 0.994 ส่วนการหาความเชื่อมั่นได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 48 คน ทดสอบซ้ำ คือทดสอบครั้งแรกห่างจากครั้งแรกหลังสองสัปดาห์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.996 การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาจากการแข่งบาสเกตบอลโรงเรียนมัธยมศึกษา 8 แห่งในนอร์ทเวสต์ไอร์แลนด์ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักกีฬา 250 คน ในวันแรกของการแข่งขัน และการเลือกของหัวหน้าผู้ฝึก 8 คน ในวันสุดท้ายของการแข่งขัน เพื่อเลือกผู้เล่นที่ดีที่สุดของทีม 19 คน ซึ่งในการแข่งขันปี 1971 ผู้เล่นลงแข่งขัน 99 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการทำนายผลสำเร็จของทีมได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมซึ่งอยู่ในอันดับสูง 7 ทีม โดยใช้สูตรของสเปียร์แมนได้ค่าความเที่ยงตรง 0.8775

คลาร์ค (Clark. 1974: 4832 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล (Development and Validation of a Basketball Skill Test) ผู้วิจัยได้เริ่มต้นศึกษากับนักศึกษาวิทยาลัยบอร์โดวิลวอลเลซ ทำการประเมินเครื่องมือวิเคราะห์การเล่น และการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อที่จะจำแนกองค์ประกอบของผู้เล่นที่ประสบความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอลในขอบเขต 3 ประการ คือ พลังระเบิด (Anaerobic Power) ความสัมพันธ์ของมือและตา (Hand – Eye Coordination) และความว่องไว (Agility) โดยใช้

แบบทดสอบ 7 รายการ วัดขอบเขตดังกล่าวโดยนำไปทดสอบกับผู้สมัคร 48 คน ผลสุดท้ายได้แบบทดสอบ 3 รายการคือ การกระโดดแตะวัดพลังระเบิด การยิงประตูได้แป้น 30 วินาที วัดความสัมพันธ์ของมือและตาและการวิ่งไป - กลับ สี่ทิศทาง (Four - Way Boomerang) วัดความว่องไว ผู้วิจัยนำคะแนนรวมแบบทดสอบทั้งหมดหาค่าความเที่ยงตรง ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรง 0.915 และใช้วิธีโปรดักโมเมนต์ หาค่าความเป็นปรนัยและความเชื่อมั่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 44 คน ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ต่างคนต่างบันทึกผลคะแนนปรากฏว่าได้ค่าความเป็นปรนัย 0.994 ส่วนการหาค่าความเชื่อมั่นได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 48 คน ทดสอบซ้ำ คือทดสอบครั้งแรกห่างจากครั้งหลังสองสัปดาห์ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.996 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาจากการแข่งขันบาสเกตบอลของโรงเรียนมัธยมศึกษา 8 แห่ง ในนอร์ทเทิร์น โอไฮโอ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักกีฬา 250 คน ในวันแรกของการแข่งขัน และจากการเลือกของหัวหน้าผู้ฝึก 8 คน ในวันสุดท้ายของการแข่งขัน เพื่อเลือกผู้เล่นที่ดีที่สุดของทีม 19 คน ซึ่งในการแข่งขันปี 1971 ผู้เล่นลงแข่งขัน 99 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.628 และปี 1972 ผู้เล่นลงแข่งขัน 94 คน ไม่ได้ลงเล่น 156 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการทำนายผลสำเร็จของทีมได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมซึ่งอยู่ในอันดับสูง 7 ทีม โดยใช้สูตรของสเปียร์แมน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.875

ฮ็อบกินส์ (Hopkins; & Antes. 1977: 155 A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล (A Factor Analysis of Basketball Skill Tests) ผู้วิจัยเริ่มต้นศึกษา โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้ทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลที่ดีที่สุด ในขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการ คือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล การกระโดด การเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอล และการเคลื่อนที่ในขณะที่มีบอล ตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอลในขอบเขตของสมมุติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ (AAHPER) ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบกับนักเรียนชายระดับ 7 - 12 ที่กำลังอยู่ในค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัย มิเนโซตา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมุติฐาน โดยการใช้รูปแบบวิเคราะห์ 4 แบบ ดังนี้ การวิเคราะห์ปัจจัย (Alpha Factor Analysis) การวิเคราะห์ตามนามบัญญัติ (Canonical Factor Analysis) การวิเคราะห์ตามความนึกคิด (Image Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Components Analysis) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ปรากฏว่าสมมุติฐานในขอบเขตทักษะการกระโดด พบว่าการกระโดดและการเอื้อมแตะเป็นการวัดที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดย

ปราศจากลูกบอลและการเคลื่อนไหวที่ในขณะมีลูกบอล พบว่าการวิ่งซิกแซกเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตการส่งลูกบาสเกตบอล พบว่า การส่งลูกกระทบผนัง เป็นการวัดที่ดีที่สุด และ สมมุติฐานในขอบเขตการยิงประตูพบว่า การยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้า และการยิงประตู โทะษ เป็นการวัดที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไปสำหรับนักเรียนใน ชั้น 7 - 8 การยิงประตูด้านหน้าจึงเหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ว่า รายการ ทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็วและวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้แก่ รายการทดสอบการกระโดดและเอื้อมแตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และ การยิงประตูด้านหน้า จึงเป็นการทดสอบที่ดีที่สุด

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 60; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 232 – 233) ได้ศึกษา แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายและประเมินทักษะในการเล่นกีฬา บาสเกตบอล ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆคือ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูและการกระโดด รับและความคล่องตัวในการเล่นบาสเกตบอล ลักษณะของแบบทดสอบต้องทำติดต่อกันแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูและการกระโดดรับ การส่งและการรับ ใช้นักศึกษา หญิง 26 คนที่กำลังเรียนบาสเกตบอลเป็นผู้รับการทดสอบ และพบว่าผลรวมของคะแนนการทดสอบ ทั้งหมดกับเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน จะมีความสูงมากกว่าที่จะแบ่งแบบทดสอบออกเป็น ส่วนๆ ความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมีค่า .87 ความเที่ยงตรงเท่ากับ .74 ความเชื่อมั่น เท่ากับ .82

พิตส์ (Pitts. 1985: 46209A) ได้ศึกษา ผลของการฝึกลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าของ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง (Effects of a Smaller, Lighter Basketball on Skill of Female Basketball Players) มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเล่นบาสเกตบอลของเพศหญิง เมื่อใช้ลูกบาสเกตบอล ขนาดธรรมดา กับลูกบาสเกตบอลขนาดเล็กกว่าและเบากว่า

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวัดความแข็งแรงด้านร่างกายส่วนบนและวิธีการ ทดสอบด้านต่างๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นสมาชิกทีมบาสเกตบอลหญิงประจำโรงเรียนและ มหาวิทยาลัย จำนวน 69 คน ทักษะด้านต่างๆ นั้นวัดโดยใช้แบบทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลของ สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ (AAHPER) และวิธีวัดความแข็งแรงด้านร่างกายส่วนบน และวัดทางด้านอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ช่วงแขน ขนาดมือ ความแข็งแรงของนิ้วและแรงดัน ข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ (t-test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็ก ผู้เล่น สามารถเล่นได้ดียิ่งขึ้นทางสถิติที่ระดับ .01 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพของการเล่น คือ น้ำหนัก ช่วงแขน ขนาดมือ ความแข็งแรงของนิ้วและแรงดัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีน้ำหนัก

มากกว่า มีขนาดมือใหญ่กว่า มีช่วงแขนยาวกว่า และกำลังส่งลูกที่มากกว่า สามารถเล่นลูกบาสเกตบอลได้ดีกว่าลูกบาสเกตบอลทั้งสองขนาด แต่สามารถเล่นลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กได้ดีกว่าลูกที่ใหญ่กว่า จากแบบทดสอบเจตคติ พบว่า ทั้งผู้เล่นและโค้ชเห็นว่าลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าจะส่งผลทางบวกต่อทักษะการเล่น 85 เปอร์เซนต์ ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าจะสามารถพัฒนาการเล่นของผู้เล่นระดับวิทยาลัย 90 เปอร์เซนต์ ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กจะช่วยพัฒนาสมรรถภาพการเล่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

คอลลาแฮม (Callahan. 1987: 48/05A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอลและความวิตกกังวลของนักเรียนระดับ 4 และ 5 (Mastery Learning: Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of Fourth and Fifth Grade Students) ความมุ่งหมายของการศึกษาคือการทราบผลการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการยิงประตูบาสเกตบอลและความวิตกกังวลของนักเรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนซึ่งปัจจุบันมีน้อยมาก จากกลุ่มตัวอย่าง 42 คน เป็นนักเรียนระดับ 4 – 5 จากการใช้โปรแกรมการฝึกแบบใหม่และแบบเก่า 4 สัปดาห์ หลังการฝึกพบว่า การยิงประตูบาสเกตบอลในกลุ่มฝึกแบบใหม่จะมีผลการทดสอบความวิตกกังวลต่ำ ส่วนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกแบบเก่าจะมีความวิตกกังวลสูง สำหรับการครอบครองลูกบาสเกตบอลจะมีความสัมพันธ์กันระหว่าง การยิงประตูกับความวิตกกังวล

ผลสรุป ถ้าความวิตกกังวลสูงจะยิงประตูบาสเกตบอลได้ต่ำและผู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีทักษะการยิงประตูสูง เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนชายที่ฝึกแบบใหม่จะมีความสามารถสูงกว่าการฝึกแบบเก่า สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มโดยรวม พบว่า นักเรียนมีทักษะในระดับสูงมีความวิตกกังวลต่ำ แต่ทั้งนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับระดับข้อมูลที่แสดง จะขึ้นอยู่กับการฝึกทั้งแบบใหม่และการฝึกแบบเก่า

งานวิจัยในประเทศ

ธนิดา จันเล็ก (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินและพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 10 รายการ เหลือจำนวน 3 รายการคือ

1. การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง
2. การหยอดเหรียญในกระป๋อง
3. การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบคือ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนไทรโยคมนตรีกาญจนวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอล 1

มาแล้ว จำนวน 34 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ คือ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดกาญจนบุรีจำนวน 347 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่าย และทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างหลักเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบสามครั้งมีค่าเท่ากับ .973, .942 และ .968 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีดังนี้ การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนังมีค่าเท่ากับ .969, การใส่เหรียญในกระป๋อง มีค่าเท่ากับ .976, ยิงประตูได้เป็นสลับข้างมีค่าเท่ากับ .979, การหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ .936 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .973 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ 3 ครั้ง มีค่าเท่ากับ .912, .910 และ .932 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 4. เกณฑ์มาตรฐานในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ปรากฏผลดังนี้ สูงมาก คะแนนที่สูงกว่า 65, สูง คะแนนที่ระหว่าง 55 – 64, ปานกลาง คะแนนที่ระหว่าง 45 – 54, ต่ำ คะแนนที่ระหว่าง 35 – 44, และต่ำมากคะแนนที่ต่ำกว่า 35
- อภिरัฐ ภักดีวงศ์ (2536: 48 - 52) ได้สร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอล ของนักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษาของสถาบันราชภัฏศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาลักษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง การส่งลูกกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและการส่งลูกบอล ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย จำนวน 256 คน ผลการศึกษาพบว่า
1. การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 42.07 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.28 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการยิงประตูได้เป็นสลับข้าง ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 16.05 - 25.51 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป, ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 25.52 - 34.11 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69, ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 34.12 - 50.55 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59, ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 50.56 - 58.55 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 30 – 39, ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 58.56 - 75.12 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ ต่ำกว่า 30
 2. การส่งลูกบอลกระทบผนัง มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 12.01 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการส่งลูกบอลกระทบผนัง ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.39 - 8.94 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป, ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 8.95 - 10.58 วินาที

หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69, ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 10.59 - 13.58 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59, ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 13.59 - 15.01 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 30 – 39, ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 15.02 - 17.50 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลถึงประตู มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 14.28 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลถึงประตู ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.89 - 10.08 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป, ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 10.09 - 12.26 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69, ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 12.27 - 16.48 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59, ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 16.49 - 18.48 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 30 – 39, ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 18.49 - 23.01 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

4. การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 10.06 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการเลี้ยง และการส่งลูกบาสเกตบอล ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.55 - 8.66 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป, ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 8.67 - 9.96 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69, ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 9.70 - 11.68 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59, ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 11.69 - 12.66 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 30 – 39, ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 12.67 - 13.58 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

5. รวมทุกรายการ มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 79.02 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.79 และจำแนกเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 38.88 - 53.44 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป, ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 53.45 - 66.38 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69, ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 66.39 - 92.33 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59, ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 92.34 - 104.76 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 30 – 39, ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 104.77 - 129.84 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

เจริญ เครือทิวา (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสามารถทางบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถทางบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายจำนวน 36 คน แยกเป็นระดับมัธยมศึกษา จำนวน 12 คน ระดับวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 12 คน ระดับมหาวิทยาลัยจำนวน

12 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 90 คน เป็นนักเรียน นักศึกษา จาก 3 ระดับๆ ละ 30 คน โดยใช้แบบทดสอบจากการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ ตามพ์ สุขสุวานนท์ ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะ 4 รายการ คือ

การยิงประตูได้แป้นสลับข้าง การส่งลูกกระทบผนัง การยิงประตูแบบมือเดียว และการใส่เหรียญในกระป๋อง ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มนักกีฬาบาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 57 คะแนน, ระดับวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 54.39 คะแนน, ระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 61 คะแนน
2. เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ผลปรากฏว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับมหาวิทยาลัย มีความสามารถทางบาสเกตบอลแต่ละรายการและความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้านดีที่สุด นักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถทางบาสเกตบอลบางรายการและความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้านดีกว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับวิทยาลัยพลศึกษา
3. กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 46.77 คะแนน, ระดับวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 45.17 คะแนน, ระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 49.19 คะแนน
4. เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว กลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีความสามารถทางบาสเกตบอลแต่ละรายการและความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิรศุขม์ ปิตรวัชชัย (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2 จำนวน 1,000 คน ชาย 500 คน หญิง 500 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของแฮริสัน ประกอบด้วย 4 รายการ คือ การยิงประตู ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ผลการศึกษาพบว่า

1. เกณฑ์ปกตินักเรียนชาย
 - 1.1 การยิงประตู มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 5.36 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.50
 - 1.2 ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 25.30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.44
 - 1.3 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 24.74 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.07
 - 1.4 การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 23.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.25

2. เกณฑ์ปกตินักเรียนหญิง

2.1 การยิงประตู มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 5.78 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.79

2.2 ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 18.12 คะแนน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.60

2.3 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 8.69 คะแนน ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน 3.79

2.4 การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 18.45 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน 4.72

จรัสร์ส ปัญชาชาญชัย (2540: 61 - 70) ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2539 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มวิเคราะห์ทักษะกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน นักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน โดยสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มศึกษาคุณภาพของแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัดอินทารามที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล จำนวนนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่าย กลุ่มศึกษาเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม 7 ประจำปีการศึกษา 2539 จำนวนนักเรียนชาย 181 คน นักเรียนหญิง 165 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

แบบประเมินและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยรายการประเมิน 4 รายการ คือ ทักษะการรับลูกบาสเกตบอล ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู และรายการทดสอบ 3 รายการคือ ทักษะการรับ – ส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นไปตามหลักการการสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบที่ดีและวิเคราะห์ค่าทางสถิติพบว่า มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย และมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังได้สร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ และแปลความหมายของคะแนนตรงกับคุณสมบัติของแบบประเมินและแบบทดสอบที่ดี จึงมีคุณสมบัติที่จะสามารถนำไปประเมินและทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้เป็นอย่างดี

ศิริพรรณ เฟื่องทอง (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบทดสอบบาสเกตบอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประเมินหาความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองปักสามัคคี จำนวน 90 คน เป็นชาย 47 คน หญิง 43 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 6 แบบทดสอบ คือ (1) การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (2) การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (3) การส่ง-รับลูกบาสเกตบอล (4) การยิงประตูสองมือ (5) การกระโดดยิงประตู (6) การวิ่ง-ก้าว-กระโดดยิงประตู และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามสภาพการณ์ ความเที่ยงตรงในการจำแนกความรอบรู้ ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ ความไวในการวัดผล คะแนนจุดตัด ผลการวิจัยพบว่า

1. ดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้นมีค่าเท่ากับ .96, .95, .91, .97, และ .96 ตามลำดับ
2. ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .96, .94, .91, .93, และ 1 ตามลำดับ
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้ของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .84, .84, .78, .95, .88, และ .78 ตามลำดับ
4. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .95, .81, .83, .84, .90 และ .87 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ดัชนีความไวในการวัดผลของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .92, .96, .97, .95, .74, และ .91 ตามลำดับ
6. คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ 5,6,6,5,6, และ 6 ตามลำดับ

ศิริพร ขอบสะอาด (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชัยภูมิ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอล สร้างเกณฑ์และเปรียบเทียบคะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โดยใช้แบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาของ จักรูส บัญชาชาญชัย เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายการประเมิน 4 รายการ คือ ทักษะการรับลูกบาสเกตบอล ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูก

บาทเกตบอล และทักษะการยิงประตูละรายการทดสอบ 3 รายการ คือ ทักษะการรับ-ส่งลูก บาทเกตบอลสองมือระดับอก ทักษะการเลี้ยงลูกบาทเกตบอล ทักษะการยิงประตูบาทเกตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาทเกตบอล สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชาย 162 คน นักเรียนหญิง 164 คน และสังกัดประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชาย 162 คน นักเรียนหญิง 164 คน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทักษะบาทเกตบอลใช้สถิติคะแนนที่ (t-test independent) ที่ระดับ .05 และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า

1. คะแนนการประเมินทักษะบาทเกตบอลแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.39 – 13.91 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 – 1.59 นักเรียนหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 2.88 – 14.89 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 – 2.57 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.10 – 12.52 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 – 1.92 นักเรียนหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 2.73 – 49.92 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 – 2.01

2. คะแนนการทดสอบทักษะบาทเกตบอลแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 4.07 – 71.32 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.81 – 11.14 นักเรียนหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.05 – 14.92 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.72 – 11.03 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.16 – 63.41 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.75 – 9.16 นักเรียนหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 2.36 – 49.92 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.40 – 80.0

3. เปรียบเทียบระดับทักษะการรับ – ส่งลูกบาทเกตบอล การเลี้ยงลูกบาทเกตบอล การยิงประตูบาทเกตบอล และทักษะรวม ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ กับสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับทักษะแต่ละรายการและทักษะรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า

4. เกณฑ์ในการแบ่งระดับทักษะกีฬาบาทเกตบอล แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมากดังนี้

4.1 เกณฑ์ระดับทักษะกีฬาบาทเกตบอลของนักเรียนชาย ระดับสูงมาก จะมีคะแนนดิบ 86 ขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 67 ขึ้นไป, ระดับสูง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 74 – 85 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 56 – 66 คะแนน, ระดับปานกลาง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 62 – 73 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 45 – 55 คะแนน, ระดับต่ำ จะมีคะแนนดิบระหว่าง 50 – 61 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 56 – 66 คะแนน, ระดับต่ำมาก จะมีคะแนนดิบ 49 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 33 คะแนนลงมา

4.2 เกณฑ์ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ระดับสูงมาก จะมีคะแนนดิบ 76 ขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 67 ขึ้นไป, ระดับสูง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 65 – 75 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 56 – 66 คะแนน, ระดับปานกลาง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 54 – 64 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 45 – 55 คะแนน, ระดับต่ำ จะมีคะแนนดิบระหว่าง 43 – 53 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 34 – 44 คะแนน, ระดับต่ำมาก จะมีคะแนนดิบ 42 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 33 คะแนนลงมา

นพพร ล้ำสัน (2543: 52 - 57) ได้ศึกษาการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบกีฬาบาสเกตบอล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2540 จากโรงเรียนทิวไผ่งาม และโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา จำนวน 60 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนักกีฬาและกลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬาจำนวนกลุ่มละ 30 คน ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลออกเป็น 4 กลุ่มทักษะคือ

1. ทักษะการรับ - ส่งลูกบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ
2. ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 6 รายการ
3. ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูประกอบด้วยรายการทดสอบ 7 รายการ
4. ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 13 รายการ

ผลการศึกษาพบว่าทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มี 4 กลุ่มทักษะ 30 รายการ มีรายการทดสอบ 6 รายการ มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความยากง่ายอยู่ในช่วง 30 – 70 เปอร์เซนต์ และมีค่าอำนาจจำแนก .3 ขึ้นไป

จากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่นำมาวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน นั่นคือคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เกิดขึ้นได้ในระดับต่ำ ระดับปานกลาง ระดับสูง หรือกล่าวได้ว่าการได้คะแนนครั้งแรกอาจจะได้คะแนนสูง แต่การได้คะแนนครั้งที่ 2 อาจจะได้คะแนนต่ำสลับกันไปสลับกันมาก็ได้ และทักษะบาสเกตบอลในระดับอุดมศึกษานำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสามารถทำคะแนนได้สูงอาจจะเป็นเพราะว่าแบบทดสอบนั้นง่าย แต่ในขณะเดียวกันแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบในระดับเดียวกันแต่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ต่ำ ก็อาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบนั้นยากเกินไปไม่เหมาะสมกับกลุ่มของเด็กก็เป็นได้ จึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้ง 6 รายการ ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วสามารถนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชายและนักกีฬาชายในระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้นได้เป็นอย่างดีเพราะแบบทดสอบทั้ง 6 รายการ มีความเชื่อมั่นในระดับสูง มีความยากง่ายพอเหมาะสามารถแยกเด็กเก่งและเด็กไม่เก่งได้

คำพาง ศรีท้าวปากดี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะบาลเกตบอลของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะบาลเกตบอลของนักเรียนวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 162 คน เป็นนักศึกษานหญิง จำนวน 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาลเกตบอลของแฮร์สัน และแบบทดสอบการยิงประตูระยะไกลและระยะใกล้ของ แอล แอส ยู วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมการทดสอบ เท่ากับ 20.27 และ 2.78 ตามลำดับ นักศึกษานหญิง วิชาเอกพลศึกษามีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมการทดสอบ เท่ากับ 19.85 และ 1.84 ตามลำดับ

2. เกณฑ์ของคะแนนรวมการทดสอบทักษะบาลเกตบอลของนักศึกษาชายวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 คือ ระดับสูงมากจะมีคะแนนจากการทดสอบ 25 คะแนนขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 68 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงจะมีคะแนนระหว่าง 22-23 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 58 – 69 คะแนน ระดับปานกลางจะมีคะแนนระหว่าง 19 – 21 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 44 – 57 คะแนน ระดับต่ำจะมีคะแนน 17 – 18 คะแนน หรือมีคะแนนระหว่าง 36 – 43 คะแนน และระดับต่ำมากจะมีคะแนน 16 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

3. เกณฑ์คะแนนของคะแนนรวมการทดสอบทักษะบาลเกตบอลของนักศึกษานหญิงวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 คือ ระดับสูงมากจะมีคะแนนจากการทดสอบ 25 คะแนนขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 68 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงจะมีคะแนนระหว่าง 22-23 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 58 – 69 คะแนน ระดับปานกลางจะมีคะแนนระหว่าง 19 – 21 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 44 – 57 คะแนน ระดับต่ำจะมีคะแนน 17 – 18 คะแนน หรือมีคะแนนระหว่าง 36 – 43 คะแนน และระดับต่ำมากจะมีคะแนน 16 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

เชาวนนท์ ทะนอก (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับทักษะบาลเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะบาลเกตบอลและสร้างระดับทักษะบาลเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 370 คน เป็นชาย 146 คน และหญิง 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาลเกตบอล 4 รายการ คือ การส่งบาลเกตบอลกระทบเป้าของเลขแทน การเลี้ยงลูกบาลเกตบอลชก

แซกของจอห์นสัน การยิงประตูบาสเกตเร็วของสทูป การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูของนอกรี
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 56.73 และ
9.28 คะแนน การเลี้ยงลูกบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 31.00 และ 5.77 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอล
เร็ว มีค่าเท่ากับ 13.79 และ 4.38 คะแนน และการทดสอบเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู มีค่า
เท่ากับ 16.08 และ 4.45 วินาที ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 44.58 และ
9.23 คะแนน การเลี้ยงลูกบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 25.40 และ 5.08 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอล
เร็ว มีค่าเท่ากับ 8.55 และ 3.68 คะแนน และการทดสอบเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู มีค่าเท่ากับ
22.71 และ 7.66 วินาที ตามลำดับ

3. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 เป็นดังนี้ ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรง
กับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่
32 – 41 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 31 ลงมา

4. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 เป็นดังนี้ ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 65 ขึ้นไป ระดับสูงตรง
กับคะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่
36 – 42 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 35 ลงมา

มกฏ มุสิกธรรม (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะและสร้างเกณฑ์ทักษะ
บาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 480 คน
เป็นนักเรียนชาย จำนวน 240 คน นักเรียนหญิง จำนวน 240 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบ
หลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบทดสอบ จำนวน 4 รายการ ได้แก่
แบบทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอลของ แฮริสัน แบบทดสอบการเลี้ยงลูกซิกแซกของจอห์นสัน
แบบทดสอบการยิงประตูเร็วของจอห์นสัน แบบทดสอบการเลี้ยงลูกเข้ายิงประตูของนอกรี โดยนำผล
คะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด
และค่าต่ำสุดของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และสร้างเกณฑ์ โดยใช้

คะแนนดิบและคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับคือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ของคะแนน ในการทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอล เท่ากับ 27.02, 3.45, 36.00 และ 19.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกชีกแซก เท่ากับ 21.09, 2.94, 29.00 และ 14.00 ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 7.16, 2.32, 14.00 และ 4.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู เท่ากับ 17.19, 4.43, 25.00 และ 10.00 ตามลำดับ

2. นักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของคะแนน ในการทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอล เท่ากับ 21.20, 4.86, 30.00 และ 11.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกชีกแซก เท่ากับ 19.00, 2.27, 27.00 และ 13.00 ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 4.72, 2.35, 12.00 และ 2.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู เท่ากับ 20.80, 3.71, 29.00 และ 14.00 ตามลำดับ

เสกสันต์ สายพรหมทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะ บาสเกตบอลสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลและสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม ที่ 1 ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 60 คน กลุ่มที่ 2 ใช้สร้างเกณฑ์ จำนวน 200 คน โดยวิธีสุ่มแบบ หลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด หาค่าความ แปรผัน หาค่าความเชื่อมั่น หาค่าความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์ โดยใช้คะแนนที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.816 - 0.990$)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.637 - 0.914$)
3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 ($r = 0.755 - 0.894$)
4. เกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ

นักเรียนชายที่มีทักษะในระดับสูงมาก จะมีคะแนนที่ 60 ขึ้นไป ที่มีทักษะอยู่ใน ระดับสูงจะมีคะแนนที่ 54 – 59 ที่มีทักษะอยู่ในระดับปานกลางจะมีคะแนนที่ 45 – 53 ที่มีทักษะ ในอยู่ระดับต่ำจะมีคะแนนที่ 42 – 44 และที่มีทักษะอยู่ในระดับต่ำมากจะมีคะแนนที่ 41 ลงมา

นักเรียนหญิงที่มีทักษะในระดับสูงมาก จะมีคะแนนที่ 60 ขึ้นไป ที่มีทักษะอยู่ในระดับสูง จะมีคะแนนที่ 54 – 59 ที่มีทักษะอยู่ในระดับปานกลางจะมีคะแนนที่ 47 – 53 ที่มีทักษะอยู่ระดับต่ำจะมีคะแนนที่ 43 – 46 และที่มีทักษะอยู่ในระดับต่ำมากจะมีคะแนนที่ 42 ลงมา

กฤษณะ บุญทศ (2551: บทคัดย่อ) ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะบาสเกตบอลและสร้างเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 351 คน เป็นชาย 164 คน และหญิง 187 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล 3 รายการคือการยิงประตูเร็วของจอห์นสัน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกของแฮริสัน และการรับและส่งบาสเกตบอลกระทบผนังของบันน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 5.79 และ 3.15 คะแนนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 26.27 และ 4.03 คะแนนและการทดสอบการรับและส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง มีค่าเท่ากับ 13.35 และ 3.08 วินาทีตามลำดับ
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 3.56 และ 1.99 คะแนนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 20.66 และ 4.03 คะแนนและการทดสอบการรับและส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง มีค่าเท่ากับ 15.31 และ 3.66 วินาทีตามลำดับ
3. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 ปรากฏว่าอยู่ในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 57 – 63 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 56 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 35 ลงมา
4. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 ปรากฏว่าอยู่ในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 62 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 56 – 61 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 44 – 55 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 38 – 43 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 37 ลงมา

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าในการที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา

การนำแบบทดสอบทักษะกีฬาไปใช้ การสร้างเกณฑ์มาตรฐาน หรือการวัดระดับทักษะกีฬาทุกชนิดกีฬา จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อที่จะเลือกแบบทดสอบที่จะนำมาใช้ โดยนำมาหาค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น หรือความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ ก่อนที่จะมีการนำแบบทดสอบไปใช้ซึ่งงานวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ได้ให้ประโยชน์กับผู้วิจัยในการที่จะนำไปเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลให้เป็นไปตามหลักการเลือกแบบทดสอบที่ดีและสามารถวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐาน มาใช้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 รายการ ได้แก่

1. แบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)

มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.96$)

2. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)

มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.91$)

3. แบบทดสอบการยิงประตู (Field Goal Test)

มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.95$)

4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)

มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.92$)

ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้แบบทดสอบของจอนส์สัน ของผู้เชี่ยวชาญ ของนักกีฬา ของค่าเฉลี่ย ($r = 0.82, r = 0.77, r = 0.86, r = 0.89$) เป็นเกณฑ์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 - 76; อ้างอิงจาก Barrow.1979: 228 - 231) เพื่อนำไปวัดระดับทักษะบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2551

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 27 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 6,490 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง มีนักเรียนชาย 2,975 คน และนักเรียนหญิง 3,515 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 200 คน นักเรียนหญิง จำนวน 200 คน โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

1. แบ่งประชากรทั้งหมดออกเป็น 6 เขตพื้นที่การศึกษา
2. เจาะจงเลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 เกิน 100 คน ขึ้นไป จากเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 6 เขต ได้โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 27 โรงเรียน
3. ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มประมาณร้อยละ 50 จากโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่ ทั้งหมด 6 เขต ได้โรงเรียนในแต่ละเขตดังนี้

เขต 1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนหอพระ โรงเรียนสันกำแพง โรงเรียนดอยสะเก็ด

เขต 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ โรงเรียนแมริม โรงเรียนสันทรายวิทยาคม

เขต 3 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม โรงเรียนไชยปราการ

เขต 4 โรงเรียนสารภีพิทยาคม โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนสันป่าตอง
วิทยาคม

เขต 5 โรงเรียนอมก๋อยวิทยาคม โรงเรียนฮอดพิทยาคม

เขต 6 โรงเรียนจอมทอง

4. ทำการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยการสุ่มนักเรียนระดับ

นักเรียนชายจำนวน 200 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 200 คน ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เขตพื้นที่การศึกษา	โรงเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3					
		ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เขต 1	ยุพราชวิทยาลัย	277	244	521	27	24	51
	สันกำแพง	252	311	563	24	30	54
	ดอยสะเก็ดวิทยาคม	68	79	147	6	7	13
	หอพระ	130	112	242	15	10	25
เขต 2	แมริมวิทยาคม	112	124	236	11	12	23
	นวมินทร์ราษฎร์พิศ พายัพ	150	143	293	15	14	29
	สันทรายวิทยาคม	143	165	308	15	16	31
เขต 3	เชียงดาววิทยาคม	53	61	114	5	5	10
	ไชยปราการ	64	86	150	5	5	10
เขต 4	สันป่าตองวิทยาคม	220	243	463	22	22	44
	สารภีพิทยาคม	90	124	214	10	12	22
	หางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์	138	161	299	15	15	30
เขต 5	อมก๋อยวิทยาคม	82	77	159	10	5	15
	ฮอดพิทยาคม	54	57	111	5	5	10
เขต 6	จอมทอง	127	190	317	15	18	33
รวม		1,960	2,177	4,137	200	200	400

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐานมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 รายการ ได้แก่

1. แบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)
มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.96$)
2. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)
มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.91$)
3. แบบทดสอบการยิงประตู (Field Goal Test)
มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.95$)
4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)
มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.92$)

แบบทดสอบของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้แบบทดสอบของ จอนส์สัน ของผู้เชี่ยวชาญ ของนักกีฬา ของค่าเฉลี่ย ($r = 0.82$, $r = 0.77$, $r = 0.86$, $r = 0.89$) เป็น เกณฑ์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 - 76; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 228 - 231)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบทดสอบมาตรฐานที่คัดเลือกแล้ว 4 รายการ ไปศึกษาประธานคณะกรรมการ
ควบคุม
2. นำแบบทดสอบทั้ง 4 รายการ ไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการ
ทดสอบซ้ำกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง
30 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ทำการเลือกแบบทดสอบทักษะ
บาสเกตบอลมา 4 รายการ
2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อ
ขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความ
ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดหาผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่าง ๆ ในการ

เก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจรายละเอียดของการทดสอบตลอดจนวิธีการบันทึกผลให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

4. เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และใบบันทึกการทดสอบ
5. ก่อนลงมือทดสอบ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และสถิติการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเข้าใจถึงวิธีการทดสอบและสิ่งที่ต้องการทดสอบ
6. ทำการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลในปีการศึกษา 2551
7. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พิสัย (Rang) มัธยฐาน (Med) ฐานนิยม (Mo) ค่าคะแนนสูงสุด (Max) ค่าคะแนนต่ำสุด (Min) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ
3. สร้างระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ (T – Score) และแบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Med	แทน	มัธยฐาน
Mo	แทน	ฐานนิยม
Rang	แทน	พิสัย
Max	แทน	คะแนนสูงสุด
Min	แทน	คะแนนต่ำสุด
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะภาษาเกตบอลแต่ละรายการ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ตอนที่ 3 สร้างระดับทักษะของแบบทดสอบทักษะภาษาเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะภาษาเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ

รายการทดสอบ	(N _{ชาย} = 30)	(N _{หญิง} = 30)
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล(คะแนน)	0.840*	0.756*
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (คะแนน)	0.786*	0.928*
การยิงประตู (คะแนน)	0.861*	0.931*
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (คะแนน)	0.809*	0.710*
การทดสอบรวมทุกรายการ ใช้คะแนนที่	0.946*	0.827*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .3494$)

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.840$, $r = 0.756$)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.786$, $r = 0.928$)
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.861$, $r = 0.931$)
4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.809$, $r = 0.710$)
5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรวมทุกรายการ ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.946$, $r = 0.827$)

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าพิสัย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

รายการทดสอบ (คะแนน/30 วินาที)	$\bar{x}$	S.D.	Med	Mo	Rang	Max	Min	C.V.
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล	25.36	5.74	26	28	33	43	10	0.22
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก	23.20	7.18	23	30	34	38	4	0.30
การยิงประตู	9.44	3.73	9	7	16	18	2	0.39
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล	19.10	4.76	19	19	26	32	6	0.24

จากตาราง 3 แสดงว่า ระดับทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าพิสัย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนในการทดสอบ ทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ ตามลำดับดังนี้

ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 25.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.74 คะแนน ค่ามัธยฐาน 26 คะแนน ค่าฐานนิยม 28 คะแนน ค่าพิสัย 33 คะแนน ค่าสูงสุด 43 คะแนน ค่าต่ำสุด 10 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.22

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 23.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.18 คะแนน ค่ามัธยฐาน 23 คะแนน ค่าฐานนิยม 30 คะแนน ค่าพิสัย 34 คะแนน ค่าสูงสุด 38 คะแนน ค่าต่ำสุด 4 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.30

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 9.44 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.73 คะแนน ค่ามัธยฐาน 9 คะแนน ค่าฐานนิยม 7 คะแนน ค่าพิสัย 16 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 2 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.39

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 19.10 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.76 คะแนน ค่ามัธยฐาน 19 คะแนน ค่าฐานนิยม 19 คะแนน ค่าพิสัย 26 คะแนน ค่าสูงสุด 32 คะแนน ค่าต่ำสุด 6 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.24

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

รายการทดสอบ(คะแนน/30 วินาที)	$\bar{x}$	S.D.	Med	Mo	Rang	Max	Min	C.V.
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล	21.19	4.78	22	18	21	30	9	0.22
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก	18.81	6.35	19	18	27	31	4	0.33
การยิงประตู	6.26	2.68	6	7	21	23	2	0.42
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล	14.52	3.89	15	18	21	24	3	0.26

จากตาราง 4 แสดงว่า ระดับทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าพิสัย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ ตามลำดับดังนี้

ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 21.19 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.78 คะแนน ค่ามัธยฐาน 22 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 30 คะแนน ค่าต่ำสุด 9 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.22

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 18.81 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.35 คะแนน ค่ามัธยฐาน 19 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 27 คะแนน ค่าสูงสุด 31 คะแนน ค่าต่ำสุด 4 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.33

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 6.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.68 คะแนน ค่ามัธยฐาน 6 คะแนน ค่าฐานนิยม 7 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 23 คะแนน ค่าต่ำสุด 2 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.42

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 14.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.89 คะแนน ค่ามัธยฐาน 15 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 24 คะแนน ค่าต่ำสุด 3 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.26

ตอนที่ 3 สร้างระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก, สูง, ปานกลาง, ต่ำ และ ต่ำมาก ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ตาราง 5 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	38 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
สูง	32 – 37	62 – 72
ปานกลาง	19 – 31	39 – 61
ต่ำ	13 – 18	28 – 38
ต่ำมาก	12 ลงมา	27 ลงมา

จากตาราง 5 แสดงว่าในรายการทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 38 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 32 – 37 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 19 – 31 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 18 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 27 ลงมา

ตาราง 6 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะ
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	32 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	27 – 31	60 – 68
ปานกลาง	16 – 26	41 – 59
ต่ำ	11 – 15	32 – 40
ต่ำมาก	10 ลงมา	31 ลงมา

จากตาราง 6 แสดงว่าในรายการทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียน
หญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 32
คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 27 – 31 คะแนน หรือตรง
กับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 16 – 26 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่
41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 11 – 15 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมาก
ตรงกับคะแนนดิบที่ 10 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

ตาราง 7 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	38 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	31 – 37	60 – 68
ปานกลาง	16 – 30	41 – 59
ต่ำ	9 – 15	32 – 40
ต่ำมาก	8 ลงมา	31 ลงมา

จากตาราง 7 แสดงว่าในรายการทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 38 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 31 – 37 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 16 – 30 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 15 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 8 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 31 ลงมา

ตาราง 8 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	32 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	26 – 31	60 – 68
ปานกลาง	13 – 25	41 – 59
ต่ำ	7 – 12	32 – 40
ต่ำมาก	6 ลงมา	31 ลงมา

จากตาราง 8 แสดงว่าในรายการทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 32 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 26 – 31 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 25 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 12 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 6 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ที่ 31 ลงมา

ตาราง 9 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	17 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	13 – 16	60 – 68
ปานกลาง	6 – 12	41 – 59
ต่ำ	3 – 5	32 – 40
ต่ำมาก	2 ลงมา	31 ลงมา

จากตาราง 9 แสดงว่าในรายการทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 16 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 6 – 12 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 3 – 5 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 2 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

ตาราง 10 ระดับทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	11 ขึ้นไป	83 ขึ้นไป
สูง	9 – 10	67 – 82
ปานกลาง	4 – 8	34 – 66
ต่ำ	2 – 3	18 – 33
ต่ำมาก	1 ลงมา	17 ลงมา

จากตาราง 10 แสดงว่าในรายการทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 11 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 83 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 10 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 67 – 82 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 4 – 8 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 34 – 66 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 2 – 3 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 18 – 33 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 1 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 17 ลงมา

ตาราง 11 ระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	30 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
สูง	25 – 29	62 – 72
ปานกลาง	14 – 24	39 – 61
ต่ำ	9 – 13	28 – 38
ต่ำมาก	8 ลงมา	27 ลงมา

จากตาราง 11 แสดงว่าในรายการทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 30 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 29 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 14 – 24 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 13 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่น้อยกว่า 8 คะแนน ลงมาหรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

ตาราง 12 ระดับทักษะवासเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ รายการแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200 คน)

ระดับ	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่
สูงมาก	24 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
สูง	20 – 23	62 – 72
ปานกลาง	11 – 19	39 – 61
ต่ำ	7 – 10	28 – 38
ต่ำมาก	6 ลงมา	27 ลงมา

จากตาราง 12 แสดงว่าในรายการทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

จากแบบทดสอบทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 24 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 23 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 11 – 19 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 10 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่น้อยกว่า 6 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

ตาราง 13 ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ โดยใช้คะแนนที่ จากแบบทดสอบความเร็วในการ
ส่งลูกบาสเกตบอล แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบการยิงประตู
บาสเกตบอล แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง
ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ($N_{ชาย} = 200$, $N_{หญิง} = 200$)

ระดับ	คะแนนที่
สูงมาก	65 ขึ้นไป
สูง	58 – 64
ปานกลาง	43 – 57
ต่ำ	36 – 42
ต่ำมาก	35 ลงมา

จากตาราง 13 แสดงว่า ระดับทักษะบาสเกตบอล รวมทุกรายการของนักเรียนชาย และ
นักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีเกณฑ์คะแนนที่เท่ากัน

นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป
ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 คะแนน
ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 คะแนน และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งหมด 6,490 คน เป็นชายจำนวน 2,975 คน และหญิงจำนวน 3,515 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นชายจำนวน 200 คน และหญิงจำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐานมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 รายการ ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 - 76; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 228 - 231) ได้แก่

1. แบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)
2. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)
3. แบบทดสอบการยิงประตู (Field Goal Test)
4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนสูงสุด (Max) คะแนนต่ำสุด (Min) พิสัย (Rang) ฐานนิยม (Mo) มัธยฐาน (Med) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ
3. สร้างระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ (T – Score) และแบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 - 1.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.840, r = 0.756$)
 - 1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.786, r = 0.928$)
 - 1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.861, r = 0.931$)
 - 1.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.809, r = 0.710$)
 - 1.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรวมทุกรายการ ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.946, r = 0.827$)

2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าพิสัย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการ

2.1 นักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 25.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.74 คะแนน ค่ามัธยฐาน 26 คะแนน ค่าฐานนิยม 28 คะแนน ค่าพิสัย 33 คะแนน ค่าสูงสุด 43 คะแนน ค่าต่ำสุด 10 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.22

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 23.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.18 คะแนน ค่ามัธยฐาน 23 คะแนน ค่าฐานนิยม 30 คะแนน ค่าพิสัย 34 คะแนน ค่าสูงสุด 38 คะแนน ค่าต่ำสุด 4 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.30

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 9.44 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.73 คะแนน ค่ามัธยฐาน 9 คะแนน ค่าฐานนิยม 7 คะแนน ค่าพิสัย 16 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 2 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.39

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 19.10 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.76 คะแนน ค่ามัธยฐาน 19 คะแนน ค่าฐานนิยม 19 คะแนน ค่าพิสัย 26 คะแนน ค่าสูงสุด 32 คะแนน ค่าต่ำสุด 6 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.24

2.2 นักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 21.19 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.78 คะแนน ค่ามัธยฐาน 22 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 30 คะแนน ค่าต่ำสุด 9 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.22

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 18.81 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.35 คะแนน ค่ามัธยฐาน 19 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 27 คะแนน ค่าสูงสุด 31 คะแนน ค่าต่ำสุด 4 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.33

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 6.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.68 คะแนน ค่ามัธยฐาน 6 คะแนน ค่าฐานนิยม 7 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 23 คะแนน ค่าต่ำสุด 2 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.42

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 14.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.89 คะแนน ค่ามัธยฐาน 15 คะแนน ค่าฐานนิยม 18 คะแนน ค่าพิสัย 21 คะแนน ค่าสูงสุด 24 คะแนน ค่าต่ำสุด 3 คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.26

3. สร้างระดับทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

3.1 รายการทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล

นักเรียนชาย ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 38 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 32 – 37 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 19 – 31 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 18 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

นักเรียนหญิง ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 32 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 27 – 31 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 16 – 26 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 11 – 15 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 10 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

3.2 รายการทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก

นักเรียนชาย ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 38 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 31 – 37 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 16 – 30 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 15 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 8 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

นักเรียนหญิง ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 32 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 26 – 31 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 25 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 12 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 6 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

3.3 รายการทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล

นักเรียนชาย ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 16 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 6 – 12 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 3 – 5 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบ

ที่ 2 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

นักเรียนหญิง ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 11 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 83 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 10 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 67 – 82 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 4 – 8 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 34 – 66 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 2 – 3 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 18 – 33 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 1 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 17 ลงมา

3.4 รายการทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล

นักเรียนชาย ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 30 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 29 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 14 – 24 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 9 – 13 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่น้อยกว่า 8 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

นักเรียนหญิง ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 24 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 23 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 11 – 19 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 10 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่น้อยกว่า 6 คะแนน ลงมาหรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

3.5 รายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเกณฑ์คะแนนที่เท่ากัน ที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 คะแนน ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 คะแนน และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ในทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 25.36 คะแนน และ 5.74 คะแนน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 23.20 คะแนน และ 7.18 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 9.44 คะแนน และ 3.73 คะแนน และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 19.10

คะแนน และ 4.76 คะแนน ซึ่ง พีรศุขม์ ปิตรวัชชัย (2538: บทคัดย่อ) ได้ใช้แบบทดสอบเดียวกันของ แฮร์ริสัน ในการทดสอบนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 25.30 คะแนนและ 4.44 คะแนน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 24.74 คะแนน และ 4.07 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอลเท่ากับ 5.36 คะแนน และ 2.50 คะแนน การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 23.96 คะแนน และ 6.25 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้ง 4 รายการ มาพิจารณาคู่กัน จะพบว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ มีค่ามากกว่าผลการทดสอบของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนรายการอื่นๆ มีค่าน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพร่างกายของนักเรียนมีความแตกต่างกัน รวมทั้งการพัฒนาการของร่างกายเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่ว ว่องไว การประสานงานกันของกล้ามเนื้อ และความชำนาญในทักษะกีฬา ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ และการฝึกทักษะบาสเกตบอลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณ วรทอง (2523: 47) กล่าวว่า ความสามารถทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการ เช่น การจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ในทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 21.19 คะแนน และ 4.78 คะแนน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 18.81 คะแนน และ 6.35 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 6.26 คะแนน และ 2.68 คะแนน และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ 14.52 คะแนน และ 3.89 คะแนน ซึ่ง พีรศุขม์ ปิตรวัชชัย (2538: บทคัดย่อ) ได้ใช้แบบทดสอบเดียวกันของ แฮร์ริสัน ในการทดสอบนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 18.12 คะแนนและ 4.60 คะแนน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 18.69 คะแนน และ 3.79 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอลเท่ากับ 3.78 คะแนน และ 1.79 คะแนน การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอลเท่ากับ 18.45 คะแนน และ 4.72 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้ง 4 รายการ มาพิจารณาคู่กัน จะพบว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในการทดสอบการกระโดด

รับลูกบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ มีค่าน้อยกว่าผลการทดสอบของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนรายการอื่นๆ มีค่ามากกว่า แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทางด้านทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนหญิงมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น

3. ทักษะบาสเกตบอลนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยกว่าค่ามัธยฐานน้อยกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 25.36$, Med = 26, Mo = 28) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูง มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนต่ำ

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยกว่าค่ามัธยฐานน้อยกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 23.20$, Med = 23, Mo = 30) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูง มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนต่ำ

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากกว่าค่ามัธยฐานมากกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 9.44$, Med = 9, Mo = 7) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางขวา แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำ มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนสูง

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับค่ามัธยฐานเท่ากับค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 19.10$, Med = 19, Mo = 19) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนปกติ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนปานกลาง มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนสูง และคะแนนต่ำ

4. ทักษะบาสเกตบอลนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยกว่าค่ามัธยฐานมากกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 21.19$, Med = 22, Mo = 18) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางขวา แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำ มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนสูง

ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยกว่าค่ามัธยฐานมากกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 18.81$, Med = 19, Mo = 18) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางขวา แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำ มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนสูง

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากกว่าค่ามัธยฐานน้อยกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 6.26$, Med = 6, Mo = 7) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปทางซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูง มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนต่ำ

ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยกว่าค่ามัธยฐานน้อยกว่าค่าฐานนิยม ($\bar{X} = 14.52$, Med = 15, Mo = 18) ซึ่งเป็นการกระจายของคะแนนเบ้ไปซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูง มีส่วนน้อยที่ได้คะแนนปานกลาง และคะแนนต่ำ

5. ทักษะบาสเกตบอลนักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ชิกแซก ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล และทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ทั้ง 4 รายการ มีลักษณะการกระจายของคะแนนเหมือนกัน คือ ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด($C.V. = 0.39, 0.42$) และนักเรียนหญิงมีการกระจายของคะแนนมากกว่านักเรียนชาย นั่นคือ ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลนักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้คะแนนไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลชิกแซก, ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล แต่ในทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลมีลักษณะการกระจายของคะแนนเท่ากัน($C.V. = 0.22, 0.22$) แสดงว่าการได้คะแนนของนักเรียนใกล้เคียงกันมาก หรือที่เรียกว่านักเรียนได้คะแนนเกาะกลุ่มกัน

เมื่อพิจารณาการแจกแจงของคะแนน ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงตามความเบ้ นักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนสูงในแต่ละทักษะไม่เหมือนกัน คือ ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลและทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลชิกแซก นักเรียนชายส่วนมากได้คะแนนสูง(คะแนนเบ้ไปทางซ้าย) แต่นักเรียนหญิงส่วนมากได้คะแนนต่ำ(คะแนนเบ้ไปทางขวา) ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล นักเรียนชายส่วนมากได้คะแนนต่ำ(คะแนนเบ้ไปทางขวา) แต่นักเรียนหญิงส่วนมากได้คะแนนสูง(คะแนนเบ้ไปทางซ้าย) ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล นักเรียนชายส่วนมากได้คะแนนปานกลาง(คะแนนเป็นปกติ) แต่นักเรียนหญิงส่วนมากได้คะแนนสูง(คะแนนเบ้ไปทางซ้าย)

6. การสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที (T – Score) แบ่งระดับทักษะกีฬาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก แสดงถึงระดับความสามารถในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและแปลผลคะแนนจากการทดสอบ ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสะดวกในการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกีฬาสเกตบอลและสามารถนำคะแนนจากการทดสอบไปรวมกันเพื่อใช้ในการประเมินผลการเรียนได้ แสดงว่าแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ดังที่ คลาร์ก (Clark. 1974: 32) กล่าวว่าเพราะตัวอย่างที่จะนำมาสร้างเกณฑ์ปกตินั้นได้มาจากการสุ่มและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาเท่านั้น

การสร้างระดับทักษะจะต้องสร้างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากพอและเป็นตัวแทนของประชากรได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างชาย จำนวน 200 คน และหญิง จำนวน 200 คน ดังนั้นระดับทักษะบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จึงจัดได้ว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ วีรยา บุญชัย (2529: 26 – 27) กล่าวไว้ว่า การสร้างเกณฑ์ปกติจะต้อง

สร้างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากพอและเป็นตัวแทนของประชากรได้จริง แต่อย่างไรก็ตาม ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 การนำระดับทักษะที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนในปีต่อไปควรจะมีการพิจารณาด้วยว่านักเรียนที่รับการทดสอบนั้นมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพร่างกายของนักเรียนมีความแตกต่างกัน รวมทั้งการพัฒนาร่างกายของร่างกายเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่ว ว่องไว การประสานงานกันของกล้ามเนื้อ และความชำนาญในทักษะกีฬา ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ และการฝึกทักษะバスケットบอลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณ วรทอง (2523: 47) กล่าวว่า ความสามารถทางทักษะกีฬาสเกตบอลของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการ เช่น การจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ครูผู้สอน และผู้ฝึกสอนกีฬาสเกตบอล ควรนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะバスケットบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักเรียน ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงระดับทักษะバスケットบอลให้มีทักษะที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับทักษะバスケットบอลของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน และแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับทักษะバスケットบอลของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤษณะ บุญทศ. (2551). *ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คำพาง ศรีท้าวปากดี. (2547). *ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ เครือทิวา. (2538). *ความสามารถทางบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส บัญชาชาญชัย. (2540). *การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะนักกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจลิย พิมพ์พันธุ์. (2529). *บาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐะวี สุริยจันทร์. (2536). *การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา*. เชียงใหม่: วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่.
- เชาวนนท์ ทะนอก. (2548). *ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2541). *เทคนิคและทักษะกีฬาบาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2548). *บาสเกตบอล 1*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ธนิดา จันเล็ก. (2536). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพพร ลำสัน. (2543). *การวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิต หาญธงชัย. (2539). *กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาบาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ: กรมศึกษาธิการ.
- ประทีป ตั้งรุ่งวงศ์ธนา. (2540). *การศึกษาการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปรินูญามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประโยศ สุทธิสง่า. (2541). *แบบทดสอบมาตรฐานทักษะฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผาณิต บิลมาศ. (2524). *การทดสอบและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2530). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรสุขุม ปิตธวัชชัย. (2538). *เกณฑ์ปกติกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2520). *การพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ภวัชร แซ่ม้อย. (2542). *กีฬาบาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- มงกุฎ มูลิกธรรม. (2548). *ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ละเมียด ทรยุทธพิพัฒน์. (2528). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับอุดมศึกษา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วินิต กองบุญเทียม. (2536). *การทดสอบและการประเมินผลทางการศึกษา*. เชียงใหม่: ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ศิริพร ขอบสะอาด. (2542). *ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชัยภูมิ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพรรณ เฟื่องทอง. (2542). *การพัฒนาแบบทดสอบบาสเกตบอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมต้น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทูไทย. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมรรถชัย น้อยศิริ. (2535). *บาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สัมฤทธิ์ สุพรรณฝ่าย. (2541). *การสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สาโรช คุณีพงษ์. (2544). *ตำราบาสเกตบอลมหัศจรรย์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่. (2551). *ประวัติความเป็นมาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2551, จาก <http://www.chiangmaiarea1.go.th>.
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสกสันต์ สายพรหมทอง. (2548). *การสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิรัฐ รักดีวงศ์. (2536). *เกณฑ์ปกติทักษะบาสเกตบอลของนักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษา สถาบันราชภัฏศรีอยุธยา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณ วรทอง. (2523). *เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Barrow, H.M.; & McGee, R. (1979). *A Practical Approach to Measurement in Physical Education*. 3rd ed. London: Lea & Febiger.

- Childress, James Thomas. (1972). A Factor and Discriminate Analysis to Identify and Determine to Effectiveness of Selected Physical Variable in Predicting a Successful Basketball Performance. *Dissertation Abstracts*.
- Callaham, Lawrence Leonard. (1987). *Mastery Learning : Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of Fourth and Fifth Grade Students*. Boston University: Publication No : AAC 871674, DAI 48/05A.
- Clark, William James. (1974). Development and Validation of a Basketball Skill Test. *Dissertation Abstracts International*. 34: 4832 – A.
- Hopkins, Charles D.; & Richard, L. Antes. (1977). *Classroom Testing*. Itasca: FE. Peacock Publishers Inc.
- Knox, Robert D. (1938). *Prediction of Basketball Ability in Eight Class B High School* : Unpublished Master's Thesis, University of Gregon Eugene Oregon, p.l.
- Mathews, Donald K. (1978). *Measurement in Physical Education*. Philadelphia: N.B. Saunders Company.
- Mead, Charles D. (1990, October). *The Effects of Various Basketball Sizes Upon the Shooting Performance and Technique of Sixth-grade Boy and Girl*. Minnesota: Burgess Publishing Company.
- Pitts, Brenda Gail. (1985). *Effects of a Smaller, Lighter Basketball on Skill of Female Basketball Players*. Alabama: Publication No: ACC 8524774, DAI 46209A, p.2620.
- Phillips, Marjorie; & Summers, Dean. (1950). Bowling Norms and Learning Curves for College Women. *Research Quarterly*.
- Vincent, Marily F. (1968). Motor Performance of Girls from Twelve Through Eighteen Years of Age. *Research Quarterly*.
- Willgoose, C.E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education*. New York: McGraw – Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

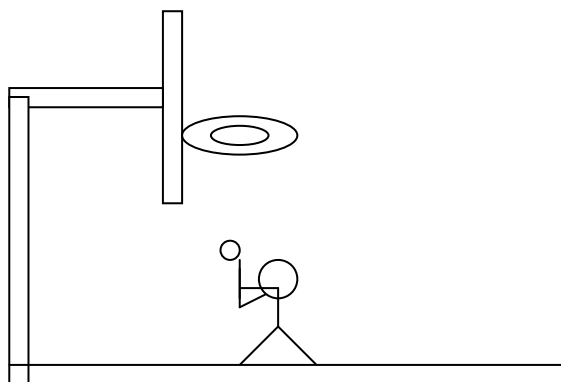
รายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะภาษาเดบอ

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ แฮร์ริสัน (Harrison Basketball Battery Test)
(ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 - 76; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 228 - 231) ทั้งหมด 4 รายการ คือ

1. แบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)
ค่าความเชื่อมั่น 0.96 และค่าความเที่ยงตรง 0.82, 0.77, 0.86, 0.89
2. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)
ค่าความเชื่อมั่น 0.91 และค่าความเที่ยงตรง 0.82, 0.77, 0.86, 0.89
3. แบบทดสอบการยิงประตู (Field Goal Test)
ค่าความเชื่อมั่น 0.95 และค่าความเที่ยงตรง 0.82, 0.77, 0.86, 0.89
4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)
ค่าความเชื่อมั่น 0.92 และค่าความเที่ยงตรง 0.82, 0.77, 0.86, 0.89

1. แบบทดสอบการยิงประตู ของแฮร์สัน (Field Goal Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการยิงประตูบาสเกตบอลภายในเวลาที่กำหนด

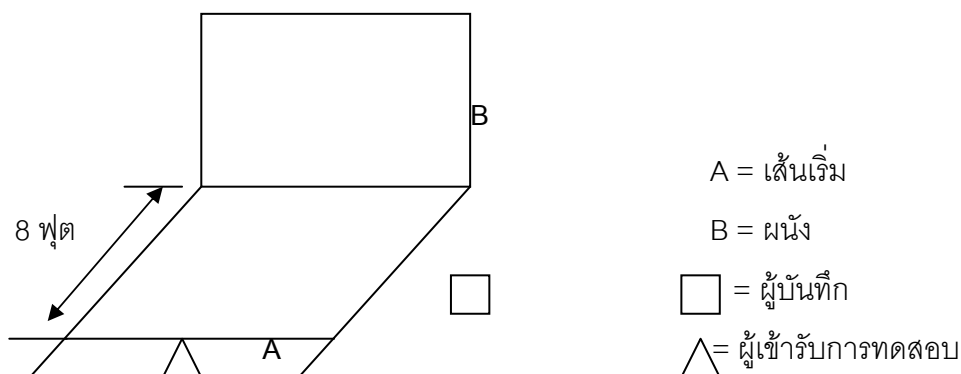
อุปกรณ์

1. ลูกบาสเกตบอล 1 ลูก
2. ประตูบาสเกตบอล
3. นาฬิกาจับเวลา

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยืนถือลูกบอลได้แน่น เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ยิงประตูให้เร็วและให้เข้าห่วงให้มากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที โดยจะยิงแบบใดก็ได้ และจากที่ใดก็ได้

การบันทึกคะแนน : จำนวนลูกที่เข้าประตูภายในเวลา 30 วินาที คือ คะแนนที่ได้ ให้ทดสอบ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

2. แบบทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอลของแฮร์สัน (Speed Passing Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนังให้ได้จำนวนมากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์

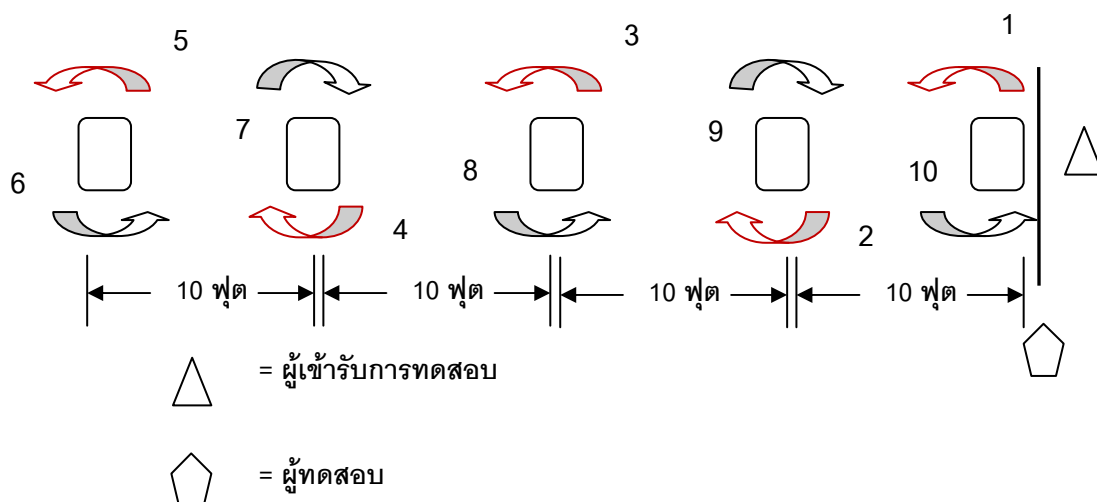
1. ลูกบาสเกตบอล
2. เทปวัดระยะ
3. ผนังเรียบ
4. นาฬิกาจับเวลา
5. กระดาษขาว

สถานที่ เขียนเส้นตรงห่างจากฝาผนัง 8 ฟุต

วิธีปฏิบัติ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนังด้วยลักษณะใดก็ได้ ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที

การบันทึกคะแนน จำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลกระทบผนังภายในเวลา 30 วินาที คือ คะแนนที่นักเรียนทำได้คือ ส่งกระทบผนัง 1 ครั้งก็ได้ 1 คะแนน ให้ทดสอบ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

3. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ของแฮร์สัน (Dribble Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความเร็วและความสามารถในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลในเวลาที่กำหนด

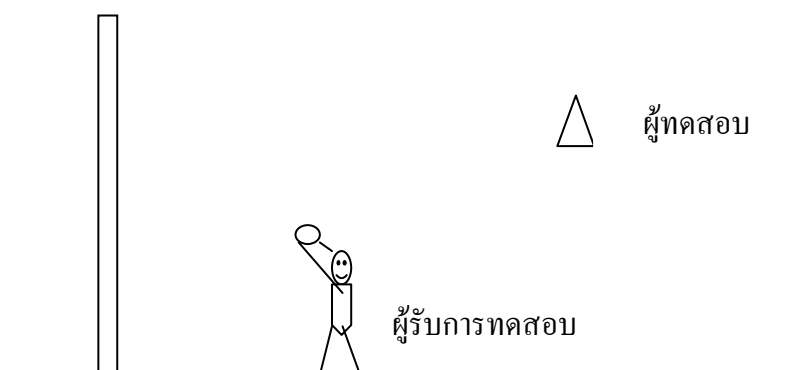
อุปกรณ์

1. ลูกบาสเกตบอล
2. สิ่งกีดขวาง จำนวน 5 อัน
3. สนามบาสเกตบอล
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยืนที่เส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ก็ให้เลี้ยงลูกบอลสิ่งกีดขวางไปทางขวาและซ้าย ซึ่งแต่ละอันห่างกัน 10 ฟุต เป็นระยะทาง 40 ฟุต และเลี้ยงวิ่งวนไปเรื่อยๆ ให้ผ่านสิ่งกีดขวางมากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที

การบันทึกคะแนน : จำนวนสิ่งกีดขวางที่ผ่านได้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที คือคะแนนที่ผู้รับการทดสอบทำได้ ผ่านอันหนึ่งก็ได้ 1 คะแนน โดยอันหนึ่งจะได้คะแนนเมื่อผ่านจุดกึ่งกลางของสิ่งกีดขวางอันนั้น

4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของแฮริสัน (Rebound Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดทักษะในการใช้มือ และกระโดดขึ้นรับลูกบาสเกตบอลภายในเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์ ลูกบาสเกตบอล 1 ลูก ผนังที่กว้างพอ (Back Board) นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

วิธีปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนใกล้ๆ กับผนัง(Back Board) เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกบาสเกตบอลไปที่ผนัง ขณะลูกกระดอนกลับมา ให้ผู้รับการทดสอบกระโดดขึ้นรับลูกไว้และส่งกลับไปยังผนังใหม่ในขณะที่ตัวลอยในอากาศ แต่ถ้าไม่สามารถทำการเคลื่อนไหวแบบดังกล่าวได้ ก็ให้กระโดดขึ้นรับลูกและปล่อยให้ตัวลงสู่พื้นก่อนแล้วจึงโยนลูกไปยังผนังใหม่อีกครั้ง ให้ลูกบาสเกตบอลกระทบผนังมากที่สุดภายใน 30 วินาที

การบันทึกคะแนน : นับครั้งที่ลูกกระทบผนังครั้งละ 1 คะแนน ให้ทดสอบได้ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายใน 30 วินาที เป็นคะแนนที่นักเรียนทำได้

ภาคผนวก ข

ใบบันทึกการทดสอบทักษะเบสบอล

ใบบันทึกการทดสอบทักษะบาสเกตบอล นักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ชื่อ-สกุล.....อายุ.....ปี เพศ.....
 โรงเรียน.....วันที่.....

ลำดับ	รายการทดสอบ	ทดสอบ ครั้งที่ 1	ทดสอบ ครั้งที่ 2	สรุปคะแนน
1	การยิงประตู (Field Goal Test)			
2	ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)			
3	การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)			
4	การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)			

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
 (.....)

ภาคผนวก ค

ตารางคะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) การทดสอบทักษะภาษาสเกตบอล
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551

ตาราง 14 คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา
เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
1	30	58	37	69	15	65	22	56	62
2	28	55	30	59	10	52	20	52	54
3	28	55	30	59	12	57	17	46	54
4	28	55	39	58	15	65	19	50	57
5	24	48	26	54	13	60	16	43	51
6	30	58	29	58	12	57	17	46	55
7	28	55	30	59	11	54	17	46	53
8	28	55	30	59	14	62	16	43	55
9	30	58	33	64	16	68	25	62	63
10	28	55	35	66	13	60	22	56	59
11	30	58	38	71	14	62	25	62	63
12	33	63	36	68	16	68	24	60	65
13	38	72	30	59	14	62	20	52	61
14	26	51	31	61	12	57	16	43	53
15	23	46	30	59	6	41	18	48	48
16	31	60	31	61	11	54	19	50	56
17	28	55	30	59	12	57	22	56	57
18	31	60	30	59	15	65	21	54	60
19	31	60	30	59	6	41	18	48	52
20	31	60	31	61	7	43	22	56	55
21	26	51	30	59	9	49	15	41	50
22	30	58	28	57	11	54	22	56	56
23	26	51	26	54	3	33	13	37	44
24	29	56	25	53	6	41	15	41	48
25	28	55	25	53	6	41	19	50	49

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
26	25	49	21	47	18	73	17	46	54
27	22	44	21	47	18	73	16	43	52
28	28	55	32	62	18	73	19	50	60
29	25	49	25	53	15	65	18	48	54
30	25	19	25	53	6	41	15	41	46
31	31	60	31	61	13	60	30	73	63
32	31	60	30	59	16	68	23	58	61
33	30	58	32	62	15	65	18	48	58
34	32	62	34	65	14	62	18	48	59
35	19	39	16	40	8	46	20	52	44
36	28	55	30	59	12	57	17	46	54
37	28	55	29	58	15	65	19	50	57
38	24	48	26	54	13	60	16	43	51
39	30	58	29	58	12	57	17	46	55
40	28	55	30	59	11	54	17	46	53
41	28	55	30	59	14	62	16	43	55
42	33	63	36	68	16	68	24	60	65
43	28	55	30	59	14	62	20	52	57
44	28	55	25	53	6	41	19	50	49
45	25	49	21	47	18	73	17	46	54
46	22	44	21	47	18	73	16	43	52
47	28	55	32	62	18	73	19	50	60
48	33	63	36	68	16	68	24	60	65
49	28	55	30	59	14	62	20	52	57
50	26	51	31	61	12	57	16	43	53

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
51	23	46	30	59	6	41	18	48	48
52	18	37	4	23	9	49	14	39	37
53	22	44	7	27	9	49	16	43	41
54	26	51	9	30	7	43	9	29	38
55	24	48	10	32	6	41	6	22	36
56	20	41	10	32	7	43	7	25	35
57	24	48	15	39	12	57	18	48	48
58	30	58	20	46	10	52	30	73	57
59	34	65	18	43	8	46	28	69	56
60	22	44	18	43	10	52	25	62	50
61	33	63	13	36	2	30	24	60	47
62	43	81	17	41	11	54	22	56	58
63	27	53	18	43	8	46	21	54	49
64	29	56	15	39	7	43	15	41	45
65	30	58	16	40	7	43	19	50	48
66	32	62	15	39	7	43	21	54	49
67	39	74	25	53	7	43	21	54	56
68	24	48	14	37	3	33	22	56	43
69	32	62	18	43	7	43	24	60	52
70	33	63	20	46	12	57	32	77	61
71	27	53	20	46	9	49	26	64	53
72	30	58	17	41	10	52	22	56	52
73	20	41	10	32	7	43	15	41	39
74	17	35	9	30	4	35	12	35	34
75	24	48	6	26	2	30	14	39	36

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนที่
76	18	37	7	27	3	33	12	35	33
77	18	37	10	32	8	46	14	39	39
78	20	41	10	32	3	33	7	25	32
79	16	34	9	30	4	35	10	31	33
80	21	42	7	27	4	35	6	22	32
81	25	49	10	32	5	38	12	35	39
82	15	32	8	29	4	35	6	22	30
83	18	37	6	26	9	49	14	39	38
84	33	63	20	46	11	54	25	62	56
85	27	53	22	48	16	68	32	77	61
86	33	63	22	48	15	65	23	58	59
87	28	55	15	39	9	49	20	52	48
88	29	56	23	50	17	70	24	60	59
89	27	53	18	43	9	49	23	58	51
90	28	55	25	53	13	60	21	54	55
91	23	46	21	47	8	46	21	54	48
92	26	51	18	43	7	43	28	69	52
93	28	55	24	51	15	65	25	62	58
94	27	53	26	54	10	52	22	56	54
95	28	55	27	55	10	52	21	54	54
96	29	56	28	57	11	54	21	54	55
97	31	60	30	59	15	65	23	58	61
98	30	58	28	57	14	62	23	58	59
99	26	51	23	50	8	46	19	50	49
100	28	55	22	48	8	46	23	58	52

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
101	26	51	19	44	7	43	18	48	47
102	29	56	20	46	6	41	18	48	48
103	22	44	18	43	7	43	16	43	43
104	29	56	30	59	10	52	20	52	55
105	29	56	25	53	12	57	20	52	54
106	23	46	23	50	7	43	19	50	47
107	14	30	20	46	4	35	13	37	37
108	30	58	20	46	10	52	30	73	57
109	34	65	18	43	8	46	28	69	56
110	22	44	18	43	10	52	25	62	50
111	33	63	18	43	8	46	31	75	57
112	43	81	17	41	11	54	22	56	58
113	27	53	18	43	8	46	21	54	49
114	24	48	18	43	9	49	22	56	49
115	22	44	22	48	8	46	21	54	48
116	19	39	23	50	4	35	18	48	43
117	18	37	21	47	7	43	18	48	44
118	17	35	24	51	7	43	22	56	47
119	18	37	19	44	8	46	18	48	44
120	19	39	20	46	8	46	19	50	45
121	17	35	21	47	8	46	20	52	45
122	19	39	19	44	6	41	18	48	43
123	16	34	20	46	7	43	19	50	43
124	30	58	15	39	12	57	23	58	53
125	25	49	20	46	11	54	20	52	50

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
126	22	44	23	50	11	54	18	48	49
127	26	51	23	50	14	62	20	52	54
128	25	49	25	53	13	60	22	56	54
129	27	53	23	50	10	52	20	52	51
130	22	44	20	46	7	43	16	43	44
131	29	56	30	59	10	52	20	52	55
132	29	56	25	53	12	57	20	52	54
133	23	46	23	50	7	43	19	50	47
134	19	39	24	51	7	43	23	58	48
135	20	41	25	53	5	38	12	35	42
136	14	30	20	46	4	35	13	37	37
137	10	23	20	46	5	38	10	31	34
138	16	34	25	53	10	52	15	41	45
139	16	34	23	50	8	46	19	50	45
140	20	41	16	40	3	33	13	37	38
141	30	58	25	53	6	41	23	58	52
142	26	51	19	44	7	43	18	48	47
143	29	56	20	46	6	41	19	50	48
144	22	44	19	44	7	43	8	27	40
145	20	41	24	51	10	52	18	48	48
146	30	58	30	59	14	62	18	48	57
147	30	58	35	66	10	52	19	50	56
148	35	67	33	64	10	52	19	50	58
149	32	62	15	39	14	62	19	50	53
150	29	56	17	41	11	54	10	31	46

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
151	27	53	24	51	12	57	20	52	53
152	23	46	20	46	8	46	19	50	47
153	29	56	21	47	8	46	18	48	49
154	27	53	23	50	4	35	17	46	46
155	31	60	35	66	12	57	20	52	59
156	30	58	15	39	12	57	23	58	53
157	25	49	20	46	11	54	19	50	50
158	22	44	20	46	9	49	18	48	47
159	26	51	21	47	14	62	23	58	55
160	25	49	23	50	13	60	22	56	54
161	26	51	23	50	8	46	19	50	49
162	30	58	22	48	6	41	23	58	51
163	26	51	19	44	7	43	18	48	47
164	29	56	20	46	6	41	18	48	48
165	22	44	18	43	7	43	16	43	43
166	29	56	30	59	10	52	20	52	55
167	29	56	25	53	12	57	20	52	54
168	23	46	23	50	7	43	19	50	47
169	14	30	20	46	4	35	13	37	37
170	10	23	20	46	5	38	12	35	35
171	12	27	23	50	10	52	15	41	42
172	16	34	23	50	8	46	19	50	45
173	20	41	16	40	3	33	15	41	39
174	18	37	23	50	7	43	23	58	47
175	20	41	25	53	5	38	7	25	39

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
176	22	44	19	44	7	43	8	27	40
177	15	32	18	43	8	46	15	41	41
178	29	56	20	46	10	52	20	52	51
179	30	58	15	39	12	57	23	58	53
180	26	51	22	48	11	54	20	52	51
181	24	48	33	64	10	52	22	56	55
182	22	44	25	53	7	43	21	54	49
183	21	42	25	53	7	43	19	50	47
184	30	58	30	59	5	38	25	62	55
185	21	42	24	51	7	43	19	50	47
186	22	44	30	59	10	52	19	50	51
187	20	41	31	61	10	52	25	62	54
188	21	42	33	64	10	52	21	54	53
189	21	42	33	64	10	52	22	56	53
190	21	42	33	64	10	52	22	56	53
191	23	46	35	66	10	52	21	54	54
192	22	44	34	63	10	52	22	56	54
193	21	42	31	61	10	52	20	52	52
194	22	44	35	66	4	35	20	52	49
195	10	23	30	59	4	35	24	60	45
196	10	23	29	58	4	35	13	37	38
197	23	46	27	55	6	41	20	52	48
198	23	46	27	55	7	43	20	52	49
199	30	58	35	66	5	38	26	64	57
200	24	48	29	58	9	49	19	50	51

ตาราง 15 แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา
เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (N = 200)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
1	15	37	26	61	6	49	18	59	52
2	28	64	21	53	7	53	18	59	57
3	28	64	28	64	5	45	18	59	58
4	28	64	31	69	10	64	17	56	63
5	22	52	26	61	6	49	12	44	51
6	18	43	22	55	7	53	16	54	51
7	18	43	28	64	7	53	15	51	53
8	24	56	30	68	3	38	14	49	52
9	30	68	30	68	8	56	17	56	62
10	28	64	24	58	9	60	16	54	59
11	28	64	30	68	6	49	19	62	61
12	26	60	30	68	10	64	21	67	65
13	24	56	26	61	8	56	14	49	56
14	20	48	22	55	13	75	14	49	57
15	26	60	30	68	7	53	17	56	59
16	15	37	26	61	4	42	11	41	45
17	15	37	20	52	4	42	11	41	43
18	28	64	31	69	10	64	17	56	63
19	22	52	26	61	6	49	12	44	51
20	18	43	22	55	7	53	16	54	51
21	18	43	28	64	7	53	15	51	53
22	24	56	30	68	6	49	14	49	55
23	26	60	22	55	8	56	15	51	56
24	28	64	25	60	8	56	18	59	60
25	15	37	10	36	6	49	18	59	45

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
26	28	64	13	41	7	53	19	62	55
27	28	64	13	41	10	64	16	54	56
28	28	64	10	36	9	60	14	49	52
29	22	52	11	38	23	112	15	51	63
30	18	43	13	41	12	71	16	54	52
31	18	43	10	36	5	45	17	56	45
32	24	56	10	36	11	68	18	59	55
33	30	68	10	36	14	79	18	59	61
34	28	64	11	38	10	64	19	62	57
35	28	64	15	44	6	49	18	59	54
36	26	60	11	38	12	71	18	59	57
37	24	56	12	39	3	38	19	62	49
38	20	48	12	39	3	38	19	62	47
39	26	60	11	38	9	60	18	59	54
40	15	37	13	41	10	64	18	59	50
41	15	37	13	41	8	56	18	59	48
42	28	64	12	39	10	64	19	62	57
43	22	52	12	39	2	34	18	59	46
44	18	43	10	36	11	68	19	62	52
45	18	43	10	36	8	56	18	59	49
46	24	56	13	41	7	53	18	59	52
47	26	60	14	42	7	53	19	62	54
48	28	64	12	39	7	53	18	59	54
49	19	45	13	41	7	53	18	59	49
50	18	43	11	38	3	38	18	59	44

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
51	12	31	12	39	7	53	19	62	46
52	15	37	10	36	12	71	18	59	51
53	12	31	11	38	9	60	19	62	48
54	14	35	11	38	10	64	18	59	49
55	28	64	31	69	10	64	17	56	63
56	22	52	26	61	6	49	12	44	51
57	18	43	22	55	7	53	16	54	51
58	20	48	21	53	5	45	15	51	49
59	23	54	25	60	6	49	18	59	55
60	27	62	28	64	5	45	17	56	57
61	23	54	27	63	6	49	18	59	56
62	22	52	26	61	6	49	12	44	51
63	18	43	22	55	7	53	16	54	51
64	18	43	28	64	7	53	15	51	53
65	24	56	30	68	3	38	14	49	52
66	30	68	30	68	8	56	17	56	62
67	22	52	26	61	6	49	12	44	51
68	18	43	22	55	7	53	16	54	51
69	18	43	28	64	7	53	15	51	53
70	24	56	30	68	6	49	14	49	55
71	26	60	22	55	8	56	15	51	56
72	19	45	5	28	5	45	7	31	37
73	14	35	10	36	5	45	6	28	36
74	25	58	7	31	2	34	7	31	39
75	19	45	7	31	5	45	14	49	43

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
76	18	43	4	27	2	34	7	31	34
77	12	31	8	33	6	49	6	28	35
78	15	37	6	30	4	42	5	26	33
79	12	31	5	28	3	38	3	20	29
80	14	35	9	35	7	53	7	31	38
81	15	37	10	36	8	56	10	38	42
82	16	39	8	33	6	49	10	38	40
83	19	45	6	30	5	45	7	31	38
84	28	64	28	64	5	45	18	59	58
85	28	64	31	69	10	64	17	56	63
86	22	52	26	61	6	49	12	44	51
87	18	43	22	55	7	53	16	54	51
88	18	43	22	55	7	53	16	54	51
89	18	43	28	64	7	53	15	51	53
90	24	56	30	68	6	49	14	49	55
91	24	56	13	41	7	53	19	62	53
92	22	52	14	42	7	53	19	62	52
93	22	52	18	49	7	53	13	46	50
94	24	56	19	50	6	49	12	44	50
95	25	58	18	49	7	53	10	38	49
96	22	52	19	50	6	49	12	44	49
97	25	58	19	50	6	49	13	46	51
98	22	52	22	55	6	49	15	51	52
99	23	54	16	46	4	42	15	51	48
100	24	56	22	55	7	53	16	54	54

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
101	23	54	20	52	4	42	17	56	51
102	15	37	20	52	5	45	15	51	46
103	22	52	18	49	7	53	14	49	50
104	18	43	18	49	7	53	12	44	47
105	23	54	25	60	6	49	18	59	55
106	18	43	13	41	7	53	18	59	49
107	18	43	11	38	3	38	18	59	44
108	12	31	12	39	7	53	19	62	46
109	20	48	22	55	5	45	15	51	50
110	20	48	21	53	5	45	15	51	49
111	18	43	12	39	8	56	12	44	46
112	25	58	20	52	8	56	18	59	56
113	13	33	20	52	10	64	18	59	52
114	18	43	16	46	5	45	18	59	48
115	16	39	19	50	5	45	14	49	46
116	16	39	17	47	5	45	18	59	48
117	19	45	15	44	7	53	17	56	50
118	17	41	15	44	4	42	24	74	50
119	18	43	21	53	4	42	18	59	49
120	19	45	17	47	3	38	19	62	48
121	19	45	19	50	3	38	19	62	49
122	17	41	19	50	4	42	19	62	49
123	15	37	19	50	3	38	18	59	46
124	28	64	18	49	5	45	10	38	49
125	28	64	19	50	9	60	10	38	53

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
126	28	64	16	46	6	49	11	41	50
127	22	52	14	42	10	64	15	51	52
128	18	43	15	44	3	38	11	41	42
129	18	43	16	46	3	38	12	44	43
130	24	56	17	47	9	60	12	44	52
131	30	68	18	49	10	64	11	41	56
132	28	64	18	49	8	56	13	46	54
133	28	64	19	50	10	64	13	46	56
134	26	60	18	49	2	34	12	44	47
135	24	56	18	49	7	53	12	44	50
136	20	48	19	50	7	53	10	38	47
137	28	64	19	50	7	53	10	38	51
138	28	64	18	49	7	53	13	46	53
139	22	52	18	49	7	53	14	49	50
140	18	43	18	49	7	53	12	44	47
141	18	43	19	50	3	38	13	46	44
142	24	56	18	49	5	45	11	41	48
143	30	68	19	50	12	71	12	44	58
144	28	64	18	49	9	60	10	38	53
145	28	64	18	49	9	60	11	41	54
146	21	50	25	60	11	68	11	41	54
147	23	54	24	58	5	45	18	59	54
148	26	60	26	61	10	64	20	64	62
149	20	48	22	55	5	45	15	51	50
150	20	48	21	53	5	45	15	51	49

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
151	23	54	25	60	6	49	18	59	55
152	27	62	28	64	5	45	17	56	57
153	23	54	27	63	6	49	18	59	56
154	22	52	27	63	7	53	18	59	57
155	15	37	20	52	5	45	15	51	46
156	14	35	22	55	5	45	18	59	49
157	22	52	15	44	4	42	19	62	50
158	15	37	11	38	4	42	5	26	35
159	20	48	18	49	5	45	11	41	46
160	24	56	15	44	4	42	10	38	45
161	22	52	18	49	5	45	11	41	47
162	17	41	17	47	3	38	8	33	40
163	17	41	17	47	2	34	6	28	38
164	13	33	18	49	2	34	6	28	36
165	10	27	17	47	5	45	9	36	39
166	19	45	14	42	5	45	10	38	43
167	18	43	14	42	3	38	5	26	37
168	18	43	20	52	3	38	6	28	40
169	16	39	12	39	5	45	13	46	42
170	23	54	20	52	5	45	16	54	51
171	9	24	11	38	4	42	5	26	32
172	14	35	15	44	4	42	8	33	38
173	11	29	20	52	3	38	11	41	40
174	24	56	15	44	4	42	10	38	45
175	22	52	18	49	5	45	11	41	47

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	การส่ง		การเลี้ยง		การยิง		การกระโดด		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
176	17	41	17	47	3	38	8	33	40
177	17	41	17	47	2	34	6	28	38
178	24	56	25	60	7	53	13	46	54
179	25	58	24	58	7	53	17	56	56
180	22	52	24	58	5	45	17	56	53
181	23	54	16	46	4	42	15	51	48
182	20	48	17	47	5	45	15	51	48
183	23	54	16	46	4	42	15	51	48
184	23	54	16	46	4	42	15	51	48
185	22	52	24	58	5	45	17	56	53
186	23	54	20	52	4	42	17	56	51
187	23	54	26	61	5	45	17	56	54
188	24	56	22	55	7	53	16	54	54
189	23	54	20	52	4	42	17	56	51
190	15	37	20	52	5	45	15	51	46
191	17	41	21	53	4	42	13	46	46
192	15	37	20	52	5	45	20	64	50
193	20	48	19	50	5	45	15	51	49
194	24	56	24	58	5	45	15	51	53
195	20	48	19	50	3	38	16	54	47
196	20	48	19	50	3	38	16	54	47
197	22	52	22	55	6	49	15	51	52
198	23	54	16	46	4	42	15	51	48
199	23	54	26	61	5	45	17	56	54
200	24	56	22	55	7	53	16	54	54

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเรืองวิทย์ ศิริพัฒน์
วันเดือนปี เกิด	19 กรกฎาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 19/1 ซอย 1 ถนนชมดอย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวชิรวิทย์ ฝายประถม ถนนช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2533	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนจักรคำคณาทรลำพูน จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2536	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสวนบุญโญปถัมภ์ จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2540	วิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอก วิทยาศาสตร์การกีฬา จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โครงการสมทบ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ